ΤΡΙΤΗ ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΔΩΡΩΝ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΔΙΑ ΤΟ 1915

Κατὰ τὰ προκηρυχθέντα τὴν 16 Ἰουλίου τὸ πρωὶ ἐτέθησαν εἰς τὴν Κληρωτίδα οἱ ἀριθμοὶ 1 ἕως 2443, οἱ ἀντιστοιχοῦντες πρὸς τοὺς ἀριθμοὺς τῶν ἀποδείξεων πληρωμῆς, τὰς ὁποίας ἔλαβον οἱ προπληρώσαντες μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης συνδρομὴν ἐτησίαν, ἐννεάμηνον, ἑξάμηνον ἢ τρίμηνον, ἐντὸς τῆς ὁποίας συμπεριελαμβάνετο ἡ 15 Ἰουλίου. Ἐκληρώθησαν δὲ κατὰ σειρὰν οἱ ἑξῆς 50 ἀριθμοί:

1437, ἐκέρδισεν ἐν ὡρολόγιον τῆς τσέπης.

685, 1031, ἐκέρδισεν ἕκαστος τόμους Διαπλάσεως καὶ Βιβλιοθήκης δραχμῶν 40 κατ' ἐκλογήν του.

41, 1923, 1137, ἐκέρδισεν ἕκαστος τόμους Διαπλάσεως καὶ Βιβλιοθήκης ἀξίας δραχμῶν 25 κατ' ἐκλογήν του.

1504, 111, 257, 2161, ἐκέρδισεν ἕκαστος τόμους Διαπλάσεως καὶ Βιβλιοθήκης ἀξίας δραχμῶν 15 κατ' ἐκλογήν του.

836, 493, 1635, 194, 1253, ἐκέρδισεν ἕκαστος ἀνὰ μίαν ἐτησίαν συνδρομὴν Διαπλάσεως τοῦ *προσεχοῦς ἔτους*.

1802, 976, 1307, 308, 612, ἐκέρδισεν ἕκαστος ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Ἀγγέλου τῆς Ἀγάπης».

88, 1489, 664, 2037, 581, 756, 2205, 986, 449, 1607, ἐκέρδισεν ἕκαστος ἀνὰ ἕνα τόμον Διαπλάσεως τῆς Β' Περιόδου ἐκ τῶν τιμωμένων φρ. 3.50.

1098, 179, 1541, 1192, 1911, 472, 1966, 164, 873, 2194, 1760, 528 1277, 79, 1860, 340, 749, 218, 2054, 284, ἐκέρδισεν ἕκαστος ἀνὰ ἕνα τόμον Διαπλάσεως τῆς Α' Περιόδου ἐκ τῶν τιμωμένων 1 φρ.

Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ τῶν δώρων πρὸς μὲν τοὺς κατόχους τοῦ πρώτου καὶ τῶν τεσσαράκοντα τελευταίων ἀριθμῶν θὰ γίνῃ μαζὶ μὲ τὸ 35ον φύλλον τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος, χωρὶς νὰ δικαιοῦται τις νὰ ζητήσῃ ἀντικατάστασιν τοῦ ὑπὸ τῆς τύχης ἀπονεμηθέντος αὐτῷ δώρου δι' ἄλλου, οὔτε ἴσης, οὔτε κατωτέρας ἀξίας. Πρὸς δὲ τοὺς κατόχους τῶν ἀριθμῶν, οἱ ὁποῖοι ἐκέρδισαν τόμους κατ' ἐκλογήν των, ἀπηυθύναμεν σήμερον ἐπιστολήν, παρακαλοῦντες αὐτοὺς νὰ μᾶς ὁρίσουν ποίους τόμους ἐπιθυμοῦν νὰ λάβουν.

Η ΠΡΟΣΕΧΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΔΩΡΩΝ ΤΟΥ 1915 θὰ γίνῃ τὴν 15 Ὀκτωβρίου καὶ θὰ λάβουν μέρος εἰς αὐτὴν πάντες ἀνεξαιρέτως οἱ συνδρομηταί, ὅσοι ἐπλήρωσαν ἤδη, ἢ θὰ πληρώσουν μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς Κληρώσεως συνδρομὴν ἐτησίαν, ἢ ἐννεάμηνον, ἢ ἑξάμηνον, ἢ τρίμηνον, ἐντὸς τῆς ὁποίας νὰ συμπεριλαμβάνεται ἡ 15 Ὀκτωβρίου 1915. Εἶνε δὲ τὰ Δῶρα τῆς Τετάρτης Κληρώσεως ὅμοια μὲ τὰ τῆς ἀνωτέρω Τρίτης.

νειρα σ' Ἀλήθευσαν (εἶδες λοιπὸν ποῦ ἔκαμες καλὰ νὰ μὴν ἀπελπισθῇς;) Ἐκπορθητὴν τοῦ Μπιζανίου (ἔλαβα, εὐχαριστῶ· βεβαίως ὁ βαθμός σου θὰ εἶνε πολὺ καλός·) Κυπριακὸν Ἀστέρα (εὔχομαι περαστικά·) Θησέα (δωρεάν; ὄχι βέβαια· θὰ τἀγοράσῃ, ἢ θὰ ζητήσῃ νἀρχίζῃ ἡ συνδρομή του ἀπὸ 1ης παρελθόντος Δεκεμβρίου·) Βαρβαρομάχον Ἑλλάδα (ἔχει καλῶς·) Ταναγραίαν (ποῦ μοῦ γράφει ὡραιότατα ἀπὸ τὴν Αἰδηψόν·) Φλοῖσβον τοῦ Βοσπόρου (ἔλαβα, εὐχαριστῶ·) Μόζαρτ (καλῶς ἦλθες εἰς τὰς Ἀθήνας·) Ὁμηρικὸν Ἥρωα (παιδικὸν καθαυτὸ δὲν εἶνε, ἀλλ' οὔτε καὶ τίποτε σπουδαῖον·) Λίγο ἀπ' ὅλα (ὡραιοτάτη ἡ ἐπιστολή σου· ὁ κ. Ξ. σ' εὐχαριστεῖ καὶ σὲ πληροφορεῖ ὅτι εἶνε ὅλοι καλά·) Φράουλαν (χαίρω ποῦ ἐπανέρχεσαι εἰς τὴν...ὑπηρεσίαν μου καὶ ἐλπίζω νὰ μείνῃς χωρὶς ἄλλην διακοπήν· ναί, κ' ἐδῶ τώρα κάμνει πολλὴν ζέστην·) Λεσβιακὴν Φάλαγκα (ἔστειλα·) Φωνὴν τῆς Πατρίδος (τὸ πρῶτον ναί, ἦτο λάθος, ἀλλ' εὐκόλως ἐννοούμενον. τὸ δεύτερον ὄχι· ἡ Ἰλλυρία εἶνε παλαιὰ χώρα τῆς Αὐστρίας·) Πανελλήνιον Πόθον (ἔλαβα, εὐχαριστῶ·) Μεγάλην Ἑλλάδα (καλὰ ἐμάντευσες· αἱ φίλαι μας δὲν ἠξεύρω διατὶ ἔχουν νὰ μοῦ γράφουν πολὺν καιρόν·) Ροδοδάκτυλον Ἠὼ (ἔλαβα, εὐχαριστῶ·) Ναυτάκι τῆς Λήμνου (ὅταν παίρνῃ κανεὶς τὸ ἴδιον βραβεῖον εἰς προηγούμενον Διαγωνισμὸν καὶ αἱ λύσεις του ἢ αἱ ἀσκήσεις του τοῦ δίδουν τὸ δικαίωμα νὰ τὸ ξαναπάρῃ, τότε τίθεται τιμητικῶς «ἔκτος Διαγωνισμοῦ»·) Οὔριον Ἄνεμον (ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου ὄχι, ἀλλ' ἐπὶ χάρτου τῶν λύσεων στεῖλε τὰς λύσεις σου· κόλλησε δὲ καὶ τὸ ἀπαιτούμενον γραμματόσημον, διότι δὲν παραλαμβάνω ἐπιστολὰς ποῦ θέλουν πρόστιμον· τὰς ἀφίνω νὰ μένουν εἰς τὸ ταχυδρομεῖον·) Ἥρωα τῶν Βαλκανίων, Διαβολάκι τῶν Ἀθηνῶν κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 21ην Ἰουλίου, θὰπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Συνέχεια τοῦ 150οῦ Διαγωνισμοῦ Λύσεων Ἀπριλίου—Ἰουλίου

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 20ῆς Σεπτεμβρίου ἀλλὰ καὶ πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ἔχουν ἀκόμη δημοσιευθῇ.

416—418. Λογοπαίγνια.

1.—Ποῖον εἶνε τὸ μεγαλήτερον λίκνον τοῦ κόσμου;

2.—Ποία πόλις τῆς Ἑλλάδος ἔχει τὸ μέσον εἰς τὴν ἀρχήν;

3.—Ποία πόλις τῆς Ἑλλάδος σοῦ ζητεῖ νὰ βάλῃς ἄλλο νοῦνι;

Ἐστάλησαν ὑπὸ τοῦ π. Π.

419. Λεξίγριφος.

Ἐγὼ κλαίω καὶ σὺ μένεις·
Καὶ μ' αὐτὰ προκύπτει μόνον
Ἕνας βασιλεὺς τῆς Σπάρτης
Ποῦ ὑπῆρξε πρὸ αἰώνων.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Λεμεσιανῆς

420. Συλλαβόγριφος.

Κραυγὴν πτηνοῦ μὲ νότον
Καὶ μετοχὴν ἑνώνω
Καὶ μέρος τι σπουδαῖον
Τοῦ σκελετοῦ δηλώνω.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἐνδικητοῦ τῆς Ρόδου.

421. Δικτυωτόν.

* * * * * * = Οὐράνιον σῶμα.
* * * *
* * * * * * = Πόλις τῆς Ἰταλίας.
* * * *
* * * * * * = Ἀρχαία πόλις τῆς
* * * * Βοιωτίας.
* * * * * * = Παραγγελία ἰατροῦ.

Καὶ καθέτως τὰ ἴδια

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Τρικυμίας.

422. Μεταγραμματισμός.

Βγάλε Ε καὶ βάλε Ο
Κι' ἀπὸ νῆσον τοῦ Ἰονίου
Θὰ ἰδῇς ἕνα ἱερὸν
Συγγραφέα Εὐαγγελίου.

Ἐστάλη ὑπὸ Ἀριάδνης Μ. Σταυρίδου.

423. Πυραμὶς ἀντεστραμμένη.

* * * * † * * * * = Ἀρχ. φυσικομαθηματικός.
* * * † * * * = Ἱστοριογράφος Λατῖνος.
* * † * * = Νῆσος τοῦ Αἰγαίου.
* † * = Πατριάρχης τῆς Γραφῆς.
† Οἱ σταυροὶ κριτὴς τοῦ Ἅδου.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἡρωϊκῆς Σάμου.

424—426. Ἀστεῖα Παροράματα.

1.—Οἱ γερανοὶ καὶ οἱ γάλοι εἶνε ἄσπονδοι ἐχθροί.

2.—Τὸ ἄσμα εἶνε νῆσος.

3.—Ἡ κλῶσσα εἶνε μέρος τοῦ χώματος.

Ἐστάλησαν ὑπὸ τῆς Τροπαιούχου Ἑλλάδος.

427. Ποικίλη Ἀκροστιχίς.

Τὸ πρῶτον γράμμα τῆς πρώτης τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων, τὸ δεύτερον τῆς δευτέρας, τὸ τρίτον τῆς τρίτης καὶ οὕτω καθεξῆς ἀποτελοῦν σοφὸν βασιλέα τῶν Ἑβραίων:

1, Κράτος βαλκανικόν. 2, Ζῶον κερασφόρον. 3, Ἀρχαῖος νομοθέτης 4, Πόλις τῆς Ἑλλάδος. 5, Μήν. 6, Ἀττικὸς συγγραφεύς. 7, Γεωργικὸν ἐργαλεῖον.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Στεναγμοῦ τοῦ Ἀνέμου.

428. Ἐλλιποσύμφωνον.

αω - αουει - αο - η - ουει - εε.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Καρυάτιδος.

429. Γρῖφος.

1
1 χ' 1 :: ::
1 χ' Οἱ χ' 1 :: Τι :: Οἱ
1 χ' 1 :: ::
1

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Φωνῆς τῆς Πατρίδος.

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ

ὅσων αἱ λύσεις, ἀδιακρίτως φυλλαδίου ἐλήφθησαν ἀπὸ 15—21 Ἰουλίου

ΑΘΗΝΩΝ. Εὐρ. Γ. Χατζηγιαννάκης, Ν. Π. Παπαχ.κ.τ.λ.όπουλος, Πολυβ. Γ. Χατζηγιαννάκης, Σοφ. Π. Παπαχ.κ.τ.λ.όπουλος, Γρ. Τροχιδρομος, Ι. Πίνκερτων, Κωνστ. Ι. Παλόγλου, Ἄγης. Ἀθ. Βραχιώτης, Γεωργία Ἀθ.Βραχιώτου, Δημ. Σπ. Πετρόπουλος. Κ. Δ. Χατζη.κ.τ.λ.όπουλος, Ἰω. Πελεκάνος,, Δ. Θ. Κωνσταντινίδης, Ἀλ. Θ. Νικολάου, Δημ. Ν. Παπαδόπουλος, Ἕνας χωρὶς ὑπογραφή, Κούλα Α. Κονταρίνη, Κωνστ. Β. Καραβέλλος, Αὐγ. Λεονάρδος.

ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΗΣ. Θησεύς.

ΖΑΚΥΝΘΟΥ. Διαβολάκι τῶν Ἀθηνῶν.

ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ. Χ. Γ. Λιαπάκης.

ΚΑΪΡΟΥ. Μαρίκα Πιζάνη.

ΚΑΛΑΜΩΝ. Μ. Δ. Στασινόπουλος.

ΚΑΜΑΡΙΖΑΣ. Παν. Ν. Εὐαγγελίου.

ΚΕΡΚΥΡΑΣ. Σοφὸς τοῦ Μέλλοντος. Ἀλ.Σταματόπουλος, Ἀλ. Σκένδρος.

ΚΙΜΑΚΙ (Ὕδρας). Νικ. Ι. Βάτης.

ΛΑΥΡΕΙΟΥ. Ἀνδριάνα Ι. Δελατόρα, Σουνιάς Ἀθηνᾶ, Γεωρ. Ἰ. Κουκουλας. Χρυσούλα Ἀθ. Νίτη, Αἰκατερίνη Δ. Λοιδωρίκη.

ΟΔΗΣΣΟΥ. Ἀλ. Μάλτος.

ΠΑΤΡΩΝ. Γιάγκος Π. Νικολόπουλος, Παν.Σ. Καράμαλης, Λίλης Ηλ. Θεοδωρόπουλος.

ΠΑΙΡΑΙΩΣ. Π. Σ. Καστάνης, Αχ. Ι. Λεωνταμανάκος, Βασ. Δ. Μάλτας, Π. Ι. Κουτσουβέλης.

ΣΠΕΤΣΩΝ. Ψάρι τῆς Ξηρᾶς.

ΣΥΡΟΥ. Ἀντ. Α. Θεοδώρου, Ἀγγελική Σ. Σίδερη.

ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ. Ἀθιγγανίς.

ΧΑΛΚΙΔΟΣ. Ἀντ. Χρ. Δεμπέσης.

ΨΑΘΟΠΥΡΓΟΥ. Ἀνδρ. Η. Ἠλιόπουλος.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Ὅλων τῶν ἀνωτέρω τὰ ὀνόματα ἐτέθησαν εἰς τὴν κληρωτίδα καὶ ἐκληρώθησαν οἱ ἑξῆς δύο: ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΕΛΕΚΑΝΟΣ ἐν Ἀθήναις καὶ ΠΕΤΡΟΣ Σ. ΚΑΣΤΑΝΗΣ ἐν Πειραιεῖ, οἱ ὁποῖοι ἐνεγράφησαν διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1 Αὐγούστου.

Τύποις Καταστημάτων «ΝΕΟΥ ΑΣΤΕΩΣ» Κοραῆ 4, Ἀθῆναι.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ		Ἐξωτερικοῦ	
Ἐτησία	δρ. 8.—	Ἐτησία . . .	φρ. 10.—
Ἑξάμηνος . . .	» 4,50	Ἑξάμηνος . .	» 5,50
Τρίμηνος . . .	» 2,50	Τρίμηνος . .	» 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩι 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20

Διὰ τῶν Πρακτόρων Ἐσωτερ. λ. 10. Ἐξωτερ. λ. 15

Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 22ος *Ἐν Ἀθήναις, 1 Αὐγούστου 1915* *Ἔτος 37ον.—Ἀριθ. 35*

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΗΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'. (Συνέχεια)

Ἐκπληκτοι οἱ ἀστυνομικοὶ ἐστάμάτησαν καὶ ἐξήτασαν μὲ προσοχὴν τὸν ὁρίζοντα, ὁ ὁποῖος ἐμαύριζεν ὁλονὲν περισσότερον. Ἐπίσης ἐξήτασαν καὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀνέμου.

— Τί συμβαίνει; ἠρώτησεν ὁ Δὸν Κάρλος τὸν ἀστυνόμον.

— Συμβαίνει, ἀπεκρίθη οὗτος μὲ ἀγανάκτησιν, ὅτι οἱ μασκαράδες αὐτοὶ θὰ φθάσουν στὴ Σάντα-Φὲ προτήτερ' ἀπὸ μᾶς! Τώρα ἐννοῶ γιατὶ δὲν πῆραν τὸ σιδηρόδρομο... Ἄ, τοὺς κακούργους, ξέρουν αὐτοὶ τρόπους γιὰ νὰ ξεφεύγουν!...

— Μὰ σᾶς παρακαλῶ! ἐπέτευσεν ὁ Ραούλ. Τί ἔκαμαν; Τί συμβ[illegible];...

Ὁ ἀρχηγὸς ἐξέτεινε τὴν [illegible] πρὸς τὴν διεύθυνσιν ποῦ ἠκολούθ[illegible] καὶ δείξας μίαν λάμψιν ποῦ μόλ[illegible]εκρίνετο μακράν, εἶπε:

— Φωτιά!... Ἔβαλαν φωτιὰ στὴν π ά μ π α γιὰ νὰ μὴ μπορέσουμε νὰ τοὺς κυνηγήσουμε!...

Πραγματικῶς, εἰς τὸν μαῦρον ὁρίζοντα ἐφαίνοντο τώρα καθαρὰ φλόγες, αἱ ὁποῖαι βοηθούμεναι ἀπὸ τὸν ἄνεμον, ἐπροχώρουν ἡμικυκλικῶς μὲ ταχύτητα ἀνησυχαστικήν.

Ὁ ἀστυνομικὸς δὲν ἐπερίμενε νὰ πλησιάσουν περισσότερον, ἀλλὰ στρέφων τὰ γῶτα τοῦ ἀλόγου του πρὸς τὴν πυρκαϊάν, ἐφώναξε:

— Γρήγορα στὸ βάλτο!... (*)

Ἐξεκίνησε.

Καὶ ἀμέσως τὸν ἠκολούθησαν ὅλοι οἱ ἱππεῖς, ἐννοοῦντες, ὅτι ὁ σκοπὸς ἦτο νὰ φύγουν ὅσο τὸ δυνατὸν γρηγορώτερα ἀπὸ τὸν φοβερὸν ἐχθρόν, ὁ ὁποῖος τοὺς ἐπλησίαζεν ὁλονέν.

— Ὥστε; ἠρώτησεν ἄπελπις ὁ Ραούλ, βλέπων ὅτι ἐγκατέλειπαν τὴν καταδίωξιν τῶν κλεπτῶν· δὲν θὰ τοὺς πιάσωμε;

— Δὲν ξέρω τίποτα! ἀπεκρίθη ὁ Δὸν Κάρλος, καλπάζων πλησίον του. Πρὸς τὸ παρὸν πρέπει νὰ γλυτώσωμε ἀπὸ τὴ φωτιά.

Μὲ ὅλην τὴν κούρασιν, τὰ ἄλογα κατώρθωσαν νὰ διατηροῦν τὴν ἀπόστασιν ποῦ τοὺς ἐχώριζεν ἀπὸ τὸν ἀπειλητικὸν κύκλον τῶν φλογῶν, αἱ ὁποῖαι ὕψωναν τώρα γλώσσας οὐρανομήκεις.

Ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἡ πυρκαϊὰ ἐκέρδισεν ἔδαφος, ἡ ἀτμ ὀσφαιρα ἔγινεν ἀποπνιγκτική καὶ οἱ σπινθῆρες ἔφθαναν μέχρι τῶν ἱππέων.

Εὐτυχῶς, εἰς ἀπόστασιν ἑκατὸν μέτρων, ἀριστερᾷ, ἐφάνησαν σπίτια, δένδρα καὶ νερὸν ποῦ ἐγυάλιζεν εἰς τὸ σκότος. Ἦτον ὁ μεγάλος βάλτος τοῦ Καμέρο.

Ἂν κατώρθωναν νὰ φθάσουν ὡς ἐκεῖ, θὰ ἐσώζοντο. Ἄλλως θὰ ἐκαίοντο ζωντανοί...

Τὰ ἄλογα δὲν εἶχαν πλέον ἀνάγκην παροτρύνσεως. Τὸ ἔνστικτον τοῖς ἐφανέρωσε τὸν κίνδυνον καὶ τώρα ἐκάλπαζαν μὲ ταχύτητα ἰλιγγιώδη.

Μ' ὅλον τοῦτο, ἡ πυρκαϊὰ θὰ τοὺς ἔφθανεν, ἐὰν τὸ ἔδαφος, πλησίον των κτιρίων δὲν ἦτο ὄδενδρον. Ἀλλὰ καὶ τὰ χόρτα, ὡς ἐκ τῆς γειτνιάσεως τοῦ βάλτου, ἦσαν ὑγρὰ καὶ ἀνεφλέγοντο δυσκόλως. Οὕτως οἱ ἱππεῖς ἔφθασαν ὡς τὰ σπίτια.

Τὸ πρῶτον ἀπὸ αὐτὰ ἦτο ὁ σταθμὸς τοῦ σιδηροδρόμου Κορδόβας-Σάντα Φὲ καί, κατὰ καλὴν τύχην, τὴν στιγμὴν ποῦ ἐπέζευαν οἱ ἱππεῖς, ἕνα τραῖνον ἐσφύριξε κ' ἐσταμάτησεν ἐνώπιον τοῦ μικροῦ ὁμίλου.

Ἀδιστάκτως, ὁ Δὸν Κάρλος ἐφώναξε:

— Ἄς μποῦμε στὸ τραῖνο!... Θὰ φθάσωμε στὴ Σάντα-Φὲ προτήτερα ἀπὸ αὐτοὺς καὶ θὰ εἰδοποιήσωμε ὅλες τὴς Τράπεζες γιὰ νὰ μὴ μπορέσουν νὰ ἐξαργυρώσουν τὸ λαχεῖο.

(*) Ἴδε εἰκόνα προηγ. φύλλου (σ. 270.)

«Τί μοῦ ψάλλεις ἐκεῖ, μικρέ;... (Σελ. 278 στ. γ')

«Ὁ Δὸν Κάρλος ἄδειαζε τὴς τσέπες του . . .» (Σελ. 278 στ. ά.)

Τὸ μέτρον τρῦτο ἦτο φρόνιμον καὶ ὁ ἀρχηγὸς τὸ ἐπεδοκίμασε.

Ἀνέβηκαν βιαστικὰ εἰς ἕνα βαγόνι, ἀφίνοντες τὰ ἄλογα εἰς τὸν σταθμάρχην.

Τὸ τραῖνον ἐσφύριξε πάλιν κι' ἐξεκίνησεν.

Ὁ Ραοὺλ δὲν ἀντεῖχε πλέον. Ἔπεσεν εἰς ἕνα πάγκον λιπόθυμος σχεδὸν ἀπὸ τὴν κούρασιν. Ἔχαιρεν ὅμως ποῦ ἔβλεπεν, ὅτι ἐκυνηγοῦσε τώρα τοὺς κλέπτας του χωρὶς προσπάθειαν καὶ μὲ τὴν ταχύτητα ἑνὸς σιδηροδρόμου.

«Ἔβγαλε τὸ ρεβόλβερ του καὶ τὸν ἔπυροβόλησε.» (Σελ. 279 στ. α'.)

Μακρὰν ἡ πυρκαϊὰ ἐξηκολούθει, καὶ ὁ μακρὸς φλόγινος ὄφις ἐκυμάτιζεν ἀνὰ τὴν ἀπέραντον πεδιάδα, πότε καθαρὸς καὶ λαμπρός, πότε καπνώδης καὶ σκοτεινός.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

ΣΑΛΤΟ ΜΟΡΤΑΛΕ

Ὁ ἐξπρὲς τῆς Σάντα-Φέ.

Οἱ σύντροφοι τοῦ Ραούλ, κουρασμένοι καὶ αὐτοὶ ἀπὸ τὸν καλπασμόν, ἐπέρασαν εἰς τὸ βαγκὸν-ρεστωρὰν τοῦ τραίνου, ὅπου ἦσαν μαζευμένοι διαφόρων εἰδῶν ἐπιβάται, καὶ ἀφοῦ ἤπιαν μερικὰ ποτήρια κρασὶ καὶ ρακή, ἐσκέφθησαν νὰ παίξουν.

Ἀμέσως τοὺς ἔφεραν κύβους (ζάρια) καὶ χαρτιά, καὶ ἡ παρτίδα ἤρχισε. Ὁ Δὸν Κάρλος, καταληφθεὶς πάλιν ἀπὸ τὸ πάθος του, ἄδειαζε τὴς τσέπες του εἰς τὰ χέρια τῶν ἀστυνομικῶν καὶ κάθε τόσον ἠναγκάζετο νὰ ζητῇ χρήματα ἀπὸ τὸν Ραούλ, διὰ νὰ πληρώνῃ τὰ χρέη του.

Εὐτυχῶς ποῦ οἱ κλέπται, κατὰ λάθος, τοῦ εἶχαν ἀφίσῃ μερικά, κρυμμένα καλὰ εἰς τὴν ζώνην του.

Οἱ μανιώδεις παῖκται μόλις καὶ μετὰ βίας διέκοψαν τὸ παιγνίδι διὰ νὰ φάγουν.

Ὁ Ραοὺλ προσεπάθει νὰ σκοτώσῃ τὸν καιρόν, κυττάζων ἀπὸ τὸ παράθυρον τὸ τοπίον. Ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὸ δὲν εὑρίσκε καμμίαν διασκέδασιν, διότι τὸ τοπίον ἦτο φοβερὰ μονότονον. Μόνον οἱ παῖκται ἐφαίνοντο διασκεδάζοντες. Ὁ Δὸν Κάρλος τὰ εἶχε λησμονήσει ὅλα καὶ κλέπτας, καὶ λαχεῖον, καὶ ἑκατομμύριον. Δὲν τὸν ἐνδιέφερε πλέον, παρὰ τί χαρτὶ ἐπρόκειτο νὰ πέσῃ.

Εἰς τοὺς σταθμούς, ὁ Ραοὺλ κατέβαινε καὶ περιπατοῦσεν ἔξω, διασκεδάζων μὲ τοὺς ἐργάτας καὶ τοὺς ἐσταυτσιέρους, ποῦ ἤρχοντο ἀπὸ μακρὰν μὲ τἄλογά των, διὰ νὰ ἰδοῦν νὰ περνᾷ τὸ τραῖνο.

Εἰς ἕνα μικρὸν σταθμόν, ἐνῷ ὁ Ραούλ, περιπατῶν ἀπέξω, ἐπερίμενε νὰ κτυπήσῃ ὁ κώδων τῆς ἀναχωρήσεως, εἶδε μεταξὺ τοῦ πλήθους ἕνα πρόσωπον χαλκόχρουν, μὲ φλογερὰ μάτια, ποῦ τοῦ ἐφάνη σὰν γνωστόν.

Τὸ πρόσωπον αὐτὸ ἐστέκετο ἀπέξω ἀπὸ ἕνα βαγόνι δευτέρας θέσεως καὶ συνωμίλει μὲ μερικοὺς ἐπιβάτας. Ὁ Ραοὺλ ἐπλησίασε μὲ τρόπον καὶ ἀνεγνώρισεν ἕνα ἀπὸ τοὺς Ἰνδούς, ποῦ εἶχεν ἰδῇ εἰς τὸ Ἄλτο! Καὶ τὸν ἔβλεπε τώρα νὰ συνομιλῇ μὲ ἄλλους χαλκοχρόους ἀνθρώπους, τοὺς ὁποίους ἐνθυμεῖτο καλά, ὅτι συνήντησεν εἰς τὴν ἴδιαν φόντα. Ἦσαν οἱ κλέπται του!

Συνεκράτησε κραυγὴν καὶ ἀνεκατεύθη μὲ τὸ πλῆθος διὰ νὰ μὴν τὸν ἰδοῦν. Εὐτυχῶς οἱ Ἰνδοὶ ἦσαν βυθισμένοι εἰς τὴν συνομιλίαν των καὶ δὲν τὸν ἐπρόσεξαν διόλου.

Προσέχων πάντοτε, ὁ Ραοὺλ ἀπεμακρύνθη, ἐπέστρεψε πάλιν εἰς τὸ τραῖνον, ἀνέβη εἰς τὸ βαγόνι του κι' ἔτρεξε νὰναγγείλῃ εἰς τοὺς συντρόφους του τὴν μεγάλην εἴδησιν.

Οἱ κλέπται ποῦ τοὺς ἐνόμιζαν διασχίζοντας τὴν πάμπαν καὶ ἤλπιζαν νὰ τοὺς προλάβουν, εὑρίσκοντο εἰς τὸ ἴδιον τραῖνον! Ἐταξείδευαν μαζύ των καὶ τίποτε εὐκολώτερον παρὰ νὰ τοὺς παραφυλάξουν εἰς τὸν σταθμὸν τῆς Σάντα-Φὲ διὰ νὰ τοὺς συλλάβουν μόλις θὰ κατέβαιναν ἀπὸ τὸ βαγόνι.

«Πίπτει πληγωμένος ἀπὸ μιὰ μαχαιριά...»

Ὁ Ραοὺλ ἐκοπίασε πολὺ νὰποσπάσῃ τοὺς συντρόφους του ἀπὸ τὸ παιγνίδι καὶ νὰ τοὺς κάμῃ νὰ τὸν ἀκούσουν. Ἐπὶ τέλους ὁ Δὸν Κάρλος ἐσήκωσε τὰ μάτια του ἀπὸ τὰ χαρτιὰ καὶ τὸν ἠρώτησε σὰν ἀφηρημένος:

— Τί μοῦ φάλλεις ἐκεῖ, μικρέ;... Οἱ κλέπται εἶνε στὸ τραῖνο;... Παράξενο πρᾶγμα! Κι' ἀπὸ ποῦ τὸ πῆραν;

— Ξέρω κ' ἐγώ; Ἀπὸ κάποιο βέβαια σταθμό, ὅπως κ' ἐμεῖς.

— Μπορεῖ! ἔκαμεν ὁ ἐπιστάτης, βαθμηδὸν συνερχόμενος. Αὐτοὶ εἶνε πονηροί. Καμώθηκαν ἴσως πῶς φεύγουν ἀπὸ τὴν Κορδόβα μὲ τἄλογα, γιὰ νὰ γυρίσουν ἔπειτα στὸν πρῶτο σταθμὸ καὶ νὰ μποῦν στὸ τραῖνο τῆς Σάντα-Φέ. Δὲν τὸ συλλογίσθηκαν ἄσχημα, μὰ τὸ ναί!

— Εὐτυχῶς ποῦ ἡ καλή μας τύχη τοὺς ἔρριξε στὸ ἴδιο τραῖνο μ' ἐμᾶς! προσέθεσεν ὁ ἀρχηγός. Ἀλλὰ πρέπει νὰ τοὺς ἰδοῦμε καὶ νὰ βεβαιωθοῦμε.

— Μὰ ἐγὼ εἶμαι βέβαιος! ἐπέμενεν ὁ Ραούλ. Τοὺς ἐγνώρισα ἀπὸ τὰ μάτια, ποῦ εἶνε σὰν τῆς τίγρεως.

— Ὅλοι οἱ Ἰνδοὶ ἔχουν τέτοια μάτια! εἶπεν ὁ ἀρχηγός.

Καὶ ἐσηκώθη διὰ νὰ ἰδῇ.

Μὲ μεγάλην προφύλαξιν, ἐπέρασε τοὺς διαδρόμους, διὰ νὰ ὑπάγῃ ὡς τὸ βαγόνι τῆς δευτέρας, ποῦ εὑρίσκετο εἰς τὴν οὐρὰν τοῦ τραίνου. Ὁ Ραοὺλ τὸν ἠκολούθησεν ἀγωνιώδης...

Εἰς τὸ ἄκρον κάθε βαγονιοῦ, ὑπῆρχε μικρὸς χῶρος, περιοριζόμενος ἀπὸ δύο θύρας. Ἡ δεξιὰ ἦτο τοῦ καλλωπιστηρίου· ἡ ἀριστερὰ τῆς καμπίνας τοῦ φύλακος. Ὁ ἀστυνόμος, ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ Ραούλ, ἐστάθη εἰς αὐτὸν τὸν χῶρον, ἀφοῦ εἶπε πρῶτα εἰς τὸν ὑπάλληλον νὰ κλείσῃ τὴν θύραν τοῦ βαγονιοῦ. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἠμποροῦσε νὰ κρυφθῇ ἀπὸ τὸ θυρόφυλλον καὶ νὰ κυττάζῃ ἀπὸ τὰ ἐπάνω γυαλιά, χωρὶς κίνδυνον νὰ τὸν ἰδοῦν.

Πρώτη ἀψιμαχία

Μὲ τὸ πρῶτον βλέμμα, ὁ ἀστυνόμος ἀνεγνώρισε τοὺς τρεῖς Ἰνδούς, ποῦ τοὺς ἤξευρεν ὡς θαμῶνας τῆς Φόντας τοῦ Ἄλτο: τὸν Δομίγκον, τὸν Μαντὲς καὶ τὸν Ἔλ Μόρο. Προσεπάθει τώρα νὰ ἰδῇ καὶ τὸν τέταρτον, τὸν ἐπιλεγόμενον Ἔλ Ἀγκίλα (Ὁ Ἀετὸς) ἀκριβῶς διὰ τὸ διαπεραστικόν του βλέμμα, ποῦ εἶχε κάμει τόσην ἐντύπωσιν εἰς τὸν Ραούλ.

Ἔξαφνα, ἡ θύρα ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐστηρίζοντο, ἄνοιξεν ἀποτόμως. Ὁ ἀστυνόμος καὶ ὁ Ραοὺλ ὀλίγον ἔλειψε νὰ πέσουν εἰς τὸν δρόμον καὶ νὰ σκοτωθοῦν. Εὐτυχῶς ὁ Ραοὺλ προσέκρουσε κατὰ τῆς θύρας τοῦ καλλωπιστηρίου, ἡ ὁποία ἄνοιξε μὲ τὸ σπρώξιμόν, ὁ δὲ ἀστυνομικὸς ἐπιάσθη ἀπὸ τὸ χάλκινον κάγγελον ποῦ βοηθεῖ τοὺς ἐπιβάτας νὰναβαίνουν.

Ὁ ἄνθρωπος ποῦ ἔκαμεν αὐτὴν τὴν ἀπόπειραν, διὰ νὰπαλλαχθῇ ἴσως ἀπὸ τοὺς κατασκόπους, τῶν ὁποίων ἐμάντευσε τὴν παρουσίαν, ἦτο ὁ Ἔλ-Ἀγκίλα ὁ ἴδιος, ὁ Ἰνδὸς μὲ τὸ ἀέτειον βλέμμα.

Ὅταν ὁ ἀστυνομικὸς εὑρέθη ἀντιμέτωπος μὲ τὸν ἄνθρωπον ποῦ ἄνοιξε τὴν θύραν τοῦ βαγονιοῦ, νομίσας ὅτι ὁ κακοῦργος θὰ ἐπανελάμβανε τὴν ἀπόπειραν νὰ τὸν κρημνίσῃ, ἔβγαλεν ἀμέσως τὸ ρεβόλτερ του καὶ τὸν ἐπυροβόλησε.

Ἀλλὰ ταχὺς κ' εὐκίνητος, ὁ Ἔλ Ἀγκίλα ἔπεσε κάτω καὶ ἡ σφαῖρα ἐσφηνώθη εἰς τὴν ὀροφὴν τοῦ βαγονιοῦ.

Ὁ πυροβολισμός, εἰς τὸν θόρυβον ποῦ ἔκαμνε τὸ τραῖνον, δὲν ἠκούσθη ἀπὸ τοὺς ταξειδιώτας. Μόνον ὁ φύλαξ ὥρμησε, καθὼς καὶ οἱ χωροφύλακες, ὁδηγούμενοι ὑπὸ τοῦ Δὸν Κάρλου. Συνωθοῦντο ὅλοι εἰς τὸν στενὸν διάδρομον, μὴ δυνάμενοι νὰ προχωρήσουν.

Ὅταν ὁ Ἰνδὸς εἶδεν ὅτι οἱ διῶκται του ἦσαν πολλοί, ἔκρινε καλὸν νὰ ὑποχωρήσῃ καὶ ἤρχισε νὰ τρέχῃ διὰ νὰ φθάσῃ τοὺς συντρόφους, ποῦ τὸν ἐπερίμεναν εἰς τὸ βαγόνι τῆς δευτέρας.

Ἔγεινε πρὸς στιγμὴν ἀνακωχή. Καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δὲ συνεσκέπτοναο περὶ τοῦ πρακτέου. Μὲ ὀλίγα λόγια, ὁ φύλαξ τοῦ βαγονιοῦ ἔμαθε τὰ συμβαίνοντα καὶ ἐπερίμενε, διὰ νὰ κρυφθῇ εἰς τὴν καμπίναν του, τὴν στιγμὴν ποῦ θὰ ἐξήστραπτον ρεβόλβερ καὶ μαχαίρια... Ἐπιτέλους οἱ ἀστυνομικοί, παροτρυνόμενοι ἀπὸ τὸν Δὸν Κάρλον καὶ τὸν Ραούλ, ἀπεφάσισαν νὰ κάμουν τὴν ἔφοδον.

— Χίλια πιάστρα, ἀξίζουν τὸν κόπο νὰ δοκιμάσωμε! εἶχεν εἰπῇ ὁ ἀρχηγός. Καὶ ἐλπίζω νὰ τὰ καταφέρωμε, γιατὶ οἱ ταξειδιῶται θὰ πάρουν τὸ μέρος τῆς ἐξουσίας. Ἔπειτα εὑρισκόμεθα εἰς θέσιν νομίμου ἀμύνης, ἐπειδὴ ὁ Ἔλ Ἀγκίλα ἀπεπειράθη πρὸ ὀλίγου νὰ μᾶς πετάξῃ στὸ δρόμο.

Οἱ ἀστυνομικοὶ ἔβγαλαν τὰ πιστόλια των καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸ βαγόνι τῆς δευτέρας.

Μαχαίρια καὶ πιστόλια.

Κανεὶς δὲν τοὺς ἠμπόδισεν. Οἱ τρεῖς Ἰνδοὶ ἐκάθηντο εἰς τὸν πάγκον τοῦ βάθους, περιμένοντες μὲ μεγάλην γαλήνην τὴν ἐπίθεσιν. Οἱ ταξειδιῶται, συνειθισμένοι εἰς τοιαύτας σκηνάς, μόλις εἶδαν τοὺς ἀστυνομικοὺς μὲ τὰ ρεβόλβερ, ἐχώθησαν κάτω ἀπὸ τοὺς πάγκους, διὰ νὰποφύγουν τὰς σφαῖρας. Μόνον μιὰ γυναῖκα, μ' ἕνα παιδὶ στὴν ἀγκαλιά, ἄρχισε νὰ ξεφωνίζῃ. Ὁ φύλαξ τὴν ἔβγαλε καὶ τὴν ἐπέρασεν εἰς τὸ διπλανόν.

Ὁ Δὸν Κάρλος ἐπῆρε τὸν Ραοὺλ ἀπὸ τὸ χέρι καὶ τῷ εἶπε:

— Πρόσεχε, μικρέ! Κόλλησε ὅσο μπορεῖς στὸν τοῖχο, νὰ μὴ σοῦλθῃ καμμιὰ σφαῖρα, γιατὶ πονεῖ!

(Ἔπεται συνέχεια).

ΑΘΗΝΑΪ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΤΑ ΕΠΙΝΙΚΕΙΑ

Ἀγαπητοί μου,

ΛΑΟΣ τῶν Ἀθηνῶν ἐώρτασε τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν τὴν διάσωσιν τοῦ λατρευτοῦ μας Βασιλέως. Ἔγεινε μεγάλη δοξολογία εἰς τὴν Μητρόπολιν, παρουσίασις εἰς τὸ Τατόϊ, διαδήλωσις εἰς τὸ Ζάππειον καὶ πάνδημον γεῦμα εἰς τὸ Φάληρον. Μία σειρὰ ἑορτῶν, τὰς ὁποίας ἐζωήρευεν ἡ βαθυτέρα καὶ ἀγνοτέρα χαρά. Δὲν ἠμποροῦμεν νὰ ὀνομάσωμεν τὰς ἑορτὰς αὐτὰς Ἐπινίκεια; Μίαν λαμπρὰν νίκην δὲν ἐπανηγύρισε προχθὲς ὁ λαὸς τῶν Ἀθηνῶν; Ὁ Βασιλεὺς δὲν ἐπάλαισε μὲ τὸν Χάρον καὶ δὲν τὸν ἐνίκησεν, ὅπως τὸν Τοῦρκον καὶ τὸν Βούλγαρον; Καὶ σήμερον δὲν ἀπολαμβάνει τὰγαθὰ τῆς νίκης του εἰς τὸν παράδεισον τῆς Δεκελείας, εἰς τὸ δροσόλουστο Τατόϊ, ἀδύνατος ἀκόμη, ἀλλ' ὑγιής, φαιδρός, χαρούμενος, ἀναλαμβάνων, δυναμώνων;

Ὁ Βασιλεύς μας ἐσώθη! Ὁ Βασιλεύς μας εἶνε καλά! Τρώγει τώρα ὅ,τι τοῦ ἀρέσει καὶ καπνίζει ὅσα σιγαρέττα θέλει. Δὲν ἀκούει πλέον τοὺς ἰατρούς, ποῦ τὸν ἐβασάνισαν μὲ τὰς ἀπαγορεύσεις των, οὔτε ἔχει ἀνάγκην νὰ συνομωτῇ μὲ τὸν χαριτωμένον πρίγκηπα Παῦλον διὰ νὰ τοῦ φέρνῃ νὰ διαβάζῃ κρυφὰ ἀπηγορευμένας ἐφημερίδας. Τώρα τὰς διαβάζει ὅλας φανερά. Ἀκόμη κ' ἐργάζεται, δέχεται τοὺς ὑπουργούς του, ὑπογράφει διατάγματα. Τοὺς περιπάτους του εἰς τὸ δάσος τοὺς κάμνει πεζός, στηριζόμενος ἁπλῶς εἰς τὸ μπαστοῦνι του καὶ κάποτε εἰς τὸ μπράτσο τῆς βασιλοπούλας Ἑλένης. Καὶ ὅποτε ἔχει ὄρεξιν, δέχεται καὶ κανένα δημοσιογράφον μὲ τὴν φωτογραφικήν του μηχανήν.

Ὁ πρῶτος ποῦ ἔλαβε τὴν μεγάλην αὐτὴν τιμήν, εἶνε ἕνας συντάκτης τοῦ «Ἐμπρός», ὁ κ. Τσαμόπουλος. Ἐπῆγεν εἰς τὸ Τατόϊ καὶ κατώρθωσε νὰ τὸν δεχθῇ εἰς τὸν κῆπον τοῦ παλατιοῦ του ὁ Βασιλεὺς καὶ νὰ ποζάρῃ πρὸ τῆς μηχανῆς του. Ἰδοὺ μερικὰ ἀποσπάσματα ἀπὸ τὴν ἐνδιαφέρουσαν περιγραφὴν τοῦ κ. Τσαμοπούλου:

«Κάτω ἀπὸ τὴν πυκνὴν σκιὰν ὑπερηφάνου δρυός, εἰς μέρος ἀπρόσβλητον ἀπὸ τὸν ἰσχυρῶς κάπως πνέοντα ὀλόδροσον ἄνεμον, εἶνε στρωμένη ἡ ἀπέριττος βασιλικὴ τράπεζα. Γύρω ψάθινες ἀναπαυτικὲς πολυθρόνες. Εἰς ἀπόστασιν, φρακοφορεμένοι αὐλικοὶ θεράποντες στέκονται ἀκίνητοι ὡς ἀγάλματα. Τὴν ὥραν ἐκείνην ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς μετὰ τῆς πριγκηπίσσης Ἑλένης, ἔπαιρναν τὸν πρωϊνὸν καφὲ μὲ γάλα. Ἐφοροῦσε πολιτικὴν ἐνδυμασίαν ἀπὸ σεττακροῦτα καὶ μαλακὸ κολλάρο, ὁλόλευκα δὲ λινὰ ἡ αἰθερία βασιλοπούλα.

«Τὰ ἴχνη τῆς μακρᾶς ἀσθενείας παραμένουν ἀκόμη ζωηρὰ εἰς τὸ πρόσωπόν του. Τὸ ρόδινον χρῶμα ποῦ ἐπλημμύριζεν ἄλλοτε τὰς παρειὰς τοῦ Στρατηλάτου, ἔχει τελείως ὑποχωρήσῃ εἰς τὸ ὠχρόλευκον καὶ αἱ χαρακτηριστικαὶ γραμμαὶ τῆς μορφῆς του φαίνονται τώρα ρυτίδες, βαθέως αὐλακώνουσαι τὸ σεπτόν του πρόσωπον».

Τὸ ἀπόγευμα, ὁ δημοσιογράφος προσεκλήθη πάλιν διὰ νὰ φωτογραφήσῃ, καὶ ἰδοὺ τί λέγει:

«Εὑρέθην κατάντικρυ θελκτικῆς εἰκόνος οἰκογενειακῆς γαλήνης καὶ εὐδαιμονίας. Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς καπνίζων ἐγελοῦσε μετὰ τῆς πριγκηπίσσης Ἑλένης, ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα συνωμίλει μὲ τὴν μικρὰν πριγκήπισσαν Εἰρήνην, ἐνῷ ὁ πρίγκηψ Ἀλέξανδρος ἐφαίνετο ἐξ ὁλοκλήρου ἀπερροφημένος ἀπὸ κάποιο βιβλίον, εἰς τὰς σελίδας τοῦ ὁποίου εἶχε βυθισθῇ.

«Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἤρχετο, ἐπιστρέφουσα ἀπὸ τὸν περίπατόν της πεζῇ ἡ μικρὰ πριγκήπισσα Αἰκατερίνη, τὴν ὁποίαν ἐκρατοῦσε ἀπὸ τὸ χεράκι ἡ μπόννα της. Ὁλόληρος ἡ Βασιλικὴ οἰκογένεια ἀνεστατώθη μὲ τὴν ἐμφάνισιν τῆς μικρᾶς πριγκηπίσσης.

«—Κατερίνα! Κατερίνα! τῆς ἐφώναξεν ὁ Βασιλεύς, ἐνῷ ὁ μικρὸς ξανθὸς ἄγγελος ἔτρεχε πρὸς Αὐτὸν κτυπῶν μὲ χαρὰν τὰ χεράκια του.

«Ἐφίλησεν ὁ Βασιλεὺς τὴν βαπτιστικιὰν τοῦ Στρατοῦ καὶ τοῦ Στόλου, καὶ κατόπιν ἡ μικρὰ πριγκήπισσα ἐχύθη εἰς τὴν ἀγκαλιὰν τῆς Βασιλίσσης, ἡ ὁποία ἤρχισε νὰ τὴν χορεύῃ εἰς τὰ γόνατά Της μὲ τραγούδια....»

Ἔτσι ζῇ τώρα εἰς τὸ Τατόϊ ὁ Μεγάλος Βασιλεὺς ποῦ ἐνίκησε τὸν Χάρον. Καὶ ὁ λατρεύων αὐτὸν λαὸς ἑορτάζει τὰ Ἐπινίκεια.

Σᾶς ἀσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

Η ΚΑΣΣΕΤΙΝΑ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'. (Συνέχεια)

— Τὸ σύνθημα! ἔψιθύρισεν ὁ νεαρὸς ντέτεκτιβ μὲ χαράν. Ἐπὶ τέλους τὸ ἔμαθα.

Ἐννοεῖτε τί εἶχε κάμει: Παρὰ τὴν εἴσοδον τοῦ ἀσύλου τῶν κλεπτῶν, εἶχε τοποθετήσει τὸν μικρόν του φωνογράφον κουρδισμένον, ὥστε νὰ ποτυπωθῇ ἐπὶ τοῦ κυλίνδρου κάθε λέξις ποὺ θὰ ἐπροφέρετο ἐκεῖ ἔξω.

— Καὶ τώρα ἐμπρός! εἶπε καθ' ἑαυτὸν ὁ Μωρίς. Δὲν χρειάζεται παρὰ τὸ θάρρος ποὺ δὲν μοῦ ἔλειψε ποτέ.

Ἐπέστρεψεν εἰς τὸ σπίτι τοῦ Σκυλοκεφάλου, ἐστάθη πρὸ τῆς τυφλῆς προσόψεως καὶ ἐπρόφερε δὶς τὴν λέξιν ποὺ τοῦ ἔμαθεν ὁ φωνογράφος:

— Καζαμπιάνκα!

Ἀμέσως ἕνας ὄγκος πετρῶν μετεκινήθη καὶ ὁ Μωρὶς εἶδε μίαν μεγάλην τρύπαν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν εἰσῆλθεν.

Ἡ μυστικὴ αὐτὴ θύρα ἔκλεισεν ἀμέσως κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον καὶ ὁ νέος εὑρέθη εἰς ἕνα διάδρομον φωτιζόμενον ἀπὸ μίαν λάμπαν καπνίζουσαν. Εἰς τὸ ἄκρον τοῦ διαδρόμου ἦτο ἡ σκάλα ποὺ ὡδηγοῦσεν εἰς τὸ ὑπόγειον. Ἐνῷ ὁ Μωρὶς κατέβαινε τὰ ὀλισθηρὰ σκαλοπάτια, μία φωνὴ ἀπὸ κάτω ἠρώτησε:

— Σὺ εἶσαι, «Ρ»;

— Ναί, ἐγὼ εἶμαι! ἀπεκρίθη ὁ νεαρὸς ντέτεκτιβ χωρὶς νὰ προδώσῃ τὴν ἐλαχίστην συγκίνησιν.

Ἦτο ἡ φοβερωτέρα στιγμὴ καὶ ἐχρειάσθη ὅλη του ἡ δύναμις διὰ νὰ μὴ ταραχθῇ, ὅταν θὰ τὸν ἀντίκρυζαν δεκαπέντε ζευγάρια μάτια....

Ἀπαθέστατα ὑπέστη αὐτὴν τὴν ἔφοδον των θλεμμάτων καὶ ἐξώθησε μάλιστα τὴν ἀταραξίαν του μέχρι τοῦ νὰ ποκριθῇ φαιδρῶς καὶ εὐφυῶς εἰς τὰς ἀστειότητας, μὲ τὰς ὁποίας τὸν ὑπεδέχθησαν οἱ θαμῶνες τοῦ ὑπογείου.

— Πάντα χαρούμενος ὁ «Ρ»! εἶπεν ὁ Σκυλοκέφαλος. Καὶ πῶς πᾶνε ἡ δουλειές;

— Ὡραῖα! ἀπεκρίθη ὁ Μωρὶς. Ζιτούριον μιᾶς συνομιλίας ποὺ ἐκινδύνευσε νὰ τὸν προδώσῃ χιλιάκις.

Γρήγορα οἱ σύντροφοι, ἀπὸ τὰς ἀορίστους ἀπαντήσεις του, ἀντελήφθησαν ὅτι δὲν ἦτο εἰς τὰ καλά του καὶ μάλιστα ὁ Σκυλοκέφαλος τὸν ἠρώτησε:

— Τί ἔπαθες ἄξαφνα; Ὅταν μπῆκες δὲν ἦσουν ἔτσι. Εἶσαι κουρασμένος ἢ μήπως σοῦ συμβαίνει τίποτε ἄλλο;

— Ναί, ἀπεκρίθη ὁ Μωρίς, κάτι μοῦ συμβαίνει. Εἶνε 'κείνη ἡ ὑπόθεσις, ποὺ ἅμα τὴν θυμηθῶ, στενοχωροῦμαι φοβερά..... Εὐτυχῶς πλησιάζει στὴ λύσι της καὶ αὔριο μάλιστα τὸ πρωὶ λογαριάζω νὰ μεταχειρισθῶ ἐκεῖνα τὰ γράμματα.

— Ἀπὸ τώρα; ἐξεπλάγη ὁ ἀρχηγός, κατάφερες κηόλα νὰ φέρῃς στὰ νερά σου τὸν ἄνθρωπό σου;

— Σχεδόν. Δὲν τὸν κατάφερα κι' ὁλωσδιόλου, ἀλλὰ τέλος πάντων, δέχεται τοὺς ὅρους μου κατ' ἀρχήν. Ἐλπίζω, ὅτι ἅμα ἰδῇ τὰ γράμματα, θὰ ὑποχωρήσῃ εἰς ὅλα.

— Ἀ! λογαριάζεις λοιπὸν νὰ τοῦ πᾷς τὰ γράμματα αὔριο; ἠρώτησε πάλιν ὁ Σκυλοκέφαλος. Δὲν τὸ ἐγκρίνω! Μοῦ φαίνεται ὅτι εἶνε πολὺ νωρίς.

— Ὄχι! ὄχι! ἐφώναξεν ὁ Μωρίς. Αὐτὸ μόνον μπορεῖ νὰ τὸν κάμῃ νὰ ἐνδώσῃ. Εἶνε τὸ τελευταῖό μου ἀτοῦ.

— Ἔχε τὸ νοῦ σου, παιδί μου, συνεβούλευσε τότε ὁ πλέον ἡλικιωμένος ἀπὸ τοὺς συντρόφους, μὴ σὲ πάρῃ κανένας ἀπὸ πίσω. Στὴ θέσι σου, ἐγὼ θἄφινα, λίγο καιρὸ ἀκόμη, τὰ γράμματα ἐδῶ. Εἶνε τρέλλα νὰ τὰ πάρῃς μαζί σου.

— Κι' ὅμως πρέπει, ἀπεκρίθη ὁ Μωρίς. Ἡ δουλειὰ εἶνε ἀνάγκη νὰ τελειώσῃ αὔριο. Καὶ πρέπει νὰ ἔχω μαζύ μου τὸ φάκελλο, γιὰ νὰ τὸν παραδώσω μόλις κλείσῃ ἡ συμφωνία.

— Ὅπως θέλεις, παιδί μου! ὑπέλαβεν ὁ Σίμων. Ἀλλὰ πῶς ἄλλαξες γνώμη ἔτσι ἄξαφνα; Χθὲς ἔλεγες ἄλλα. Καὶ σήμερ' ἀκόμη.... Ἐπὶ τέλους δὲν ἄξιζε τὸν κόπο, ἀφοῦ ἦταν γιὰ δυὸ-τρεῖς ἡμέρες, νὰ μπῇς ἐδῶ μέσα καὶ νὰ μάθῃς τὰ μυστικὰ τοῦ ὑπογείου μου. Ἂν τῶξερα....

Ἡ μυστικὴ αὐτὴ θύρα ἔκλεισεν ἀμέσως κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον καὶ ὁ νέος εὑρέθη εἰς ἕνα διάδρομον φωτιζόμενον ἀπὸ μίαν λάμπαν καπνίζουσαν. Εἰς τὸ ἄκρον τοῦ διαδρόμου ἦτο ἡ σκάλα ποὺ ὡδηγοῦσεν εἰς τὸ ὑπόγειον. Ἐνῷ ὁ Μωρὶς κατέβαινε τὰ ὀλισθηρὰ σκαλοπάτια, μία φωνὴ ἀπὸ κάτω ἠρώτησε:

— Σὺ εἶσαι, «Ρ»;

— Ναί, ἐγὼ εἶμαι! ἀπεκρίθη ὁ νεαρὸς ντέτεκτιβ χωρὶς νὰ προδώσῃ τὴν ἐλαχίστην συγκίνησιν.

Ἦτο ἡ φοβερωτέρα στιγμὴ καὶ ἐχρειάσθη ὅλη του ἡ δύναμις διὰ νὰ μὴ ταραχθῇ, ὅταν θὰ τὸν ἀντίκρυζαν δεκαπέντε ζευγάρια μάτια....

Ἀπαθέστατα ὑπέστη αὐτὴν τὴν ἔφοδον των θλεμμάτων καὶ ἐξώθησε μάλιστα τὴν ἀταραξίαν του μέχρι τοῦ νὰ ποκριθῇ φαιδρῶς καὶ εὐφυῶς εἰς τὰς ἀστειότητας, μὲ τὰς ὁποίας τὸν ὑπεδέχθησαν οἱ θαμῶνες τοῦ ὑπογείου.

— Πάντα χαρούμενος ὁ «Ρ»! εἶπεν ὁ Σκυλοκέφαλος. Καὶ πῶς πᾶνε ἡ δουλειές;

— Ὡραῖα! ἀπεκρίθη ὁ Μωρὶς. Ζιτούριον μιᾶς συνομιλίας ποὺ ἐκινδύνευσε νὰ τὸν προδώσῃ χιλιάκις.

Γρήγορα οἱ σύντροφοι, ἀπὸ τὰς ἀορίστους ἀπαντήσεις του, ἀντελήφθησαν ὅτι δὲν ἦτο εἰς τὰ καλά του καὶ μάλιστα ὁ Σκυλοκέφαλος τὸν ἠρώτησε:

— Τί ἔπαθες ἄξαφνα; Ὅταν μπῆκες δὲν ἦσουν ἔτσι. Εἶσαι κουρασμένος ἢ μήπως σοῦ συμβαίνει τίποτε ἄλλο;

— Ναί, ἀπεκρίθη ὁ Μωρίς, κάτι μοῦ συμβαίνει. Εἶνε 'κείνη ἡ ὑπόθεσις, ποὺ ἅμα τὴν θυμηθῶ, στενοχωροῦμαι φοβερά..... Εὐτυχῶς πλησιάζει στὴ λύσι της καὶ αὔριο μάλιστα τὸ πρωὶ λογαριάζω νὰ μεταχειρισθῶ ἐκεῖνα τὰ γράμματα.

— Ἀπὸ τώρα; ἐξεπλάγη ὁ ἀρχηγός, κατάφερες κηόλα νὰ φέρῃς στὰ νερά σου τὸν ἄνθρωπό σου;

— Σχεδόν. Δὲν τὸν κατάφερα κι' ὁλωσδιόλου, ἀλλὰ τέλος πάντων, δέχεται τοὺς ὅρους μου κατ' ἀρχήν. Ἐλπίζω, ὅτι ἅμα ἰδῇ τὰ γράμματα, θὰ ὑποχωρήσῃ εἰς ὅλα.

— Ἀ! λογαριάζεις λοιπὸν νὰ τοῦ πᾷς τὰ γράμματα αὔριο; ἠρώτησε πάλιν ὁ Σκυλοκέφαλος. Δὲν τὸ ἐγκρίνω! Μοῦ φαίνεται ὅτι εἶνε πολὺ νωρίς.

— Ὄχι! ὄχι! ἐφώναξεν ὁ Μωρίς. Αὐτὸ μόνον μπορεῖ νὰ τὸν κάμῃ νὰ ἐνδώσῃ. Εἶνε τὸ τελευταῖό μου ἀτοῦ.

— Ἔχε τὸ νοῦ σου, παιδί μου, συνεβούλευσε τότε ὁ πλέον ἡλικιωμένος ἀπὸ τοὺς συντρόφους, μὴ σὲ πάρῃ κανένας ἀπὸ πίσω. Στὴ θέσι σου, ἐγὼ θἄφινα, λίγο καιρὸ ἀκόμη, τὰ γράμματα ἐδῶ. Εἶνε τρέλλα νὰ τὰ πάρῃς μαζί σου.

— Κι' ὅμως πρέπει, ἀπεκρίθη ὁ Μωρίς. Ἡ δουλειὰ εἶνε ἀνάγκη νὰ τελειώσῃ αὔριο. Καὶ πρέπει νὰ ἔχω μαζύ μου τὸ φάκελλο, γιὰ νὰ τὸν παραδώσω μόλις κλείσῃ ἡ συμφωνία.

— Ὅπως θέλεις, παιδί μου! ὑπέλαβεν ὁ Σίμων. Ἀλλὰ πῶς ἄλλαξες γνώμη ἔτσι ἄξαφνα; Χθὲς ἔλεγες ἄλλα. Καὶ σήμερ' ἀκόμη.... Ἐπὶ τέλους δὲν ἄξιζε τὸν κόπο, ἀφοῦ ἦταν γιὰ δυὸ-τρεῖς ἡμέρες, νὰ μπῇς ἐδῶ μέσα καὶ νὰ μάθῃς τὰ μυστικὰ τοῦ ὑπογείου μου. Ἂν τῶξερα....

— Μὰ δὲν μποροῦσα νὰ τὸ ξέρω κι ἐγώ!... τὸν διέκοψεν ὁ Μωρίς, τοῦ ὁποίου ἡ ἀγωνία ἐξέφρασεν ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμήν. Ποῦ νὰ φαντασθῶ ὅτι ἡ ὑπόθεσις θὰ ἐτελείωνε τόσο γρήγορα!...

— Δὲν εἶνε σοβαρὰ αὐτά, δὲν εἶνε σοβαρά! ὑπέλαβεν ὁ Σκυλοκέφαλος. Σήμερα τὸ πρωὶ ποῦ ἦλθες, δὲν μοῦ εἶπες τίποτα....

— Μὰ πρὸ ὀλίγου ἐτελείωσα τὴ δουλειά. Δὲν ἤξερα τίποτα τὸ πρωί.

— Θέλεις λοιπὸν τὰ χαρτιά σου; ἐπιμένεις;

— Ναί, βέβαια! ἀπεκρίθη μὲ ὑποτρέμουσαν φωνὴν ὁ Μωρίς.

— Θὰ σοῦ τὰ δώσω αὔριο.

— Μὰ τὰ θέλω τώρ' ἀμέσως! εὗρεν ἀκόμη τὸ θάρρος νἀρθρώσῃ ὁ Μωρίς.

— Τώρ' ἀμέσως; ἐφώναξεν ὁ Σίμων ἔκπληκτος καὶ θυμωμένος. Μὰ εἶσαι τρελός, φίλε μου! Ξέρεις τί ὥρα εἶνε τώρα; Δυὸ μετὰ τὰ μεσάνυκτα! Δὲν πιστεύω νἄχῃς σκοπὸ νὰ βγῇς ἀπὸ δῶ τέτοια ὥρα!

— Καὶ ὅμως εἶμαι ὑποχρεωμένος, ἀπεκρίθη ὁ Μωρίς. Ἔχω ραντεβοῦ τὸ

πρωί, τὰ χαράματα, καὶ εἶνε μακρυά...

— Νὰ πάρῃ ὁ διάβολος καὶ σένα καὶ τὰ γράμματά σου! ἐγρύλλισεν ὁ Σκυλοκέφαλος. Ἂν ἀνακατωθῶ ἄλλη φορὰ μὲ παιδιὰ τῆς ἡλικίας σου, νὰ μὲ κρεμάσουν! Οὔτε μὲ ξένους! Ἕνας Γάλλος, βλέπεις, μ' ἐνοχλεῖ μόνος του ὅσο ὅλοι οἱ Ἄγγλοι μου μαζί! Ἄ, μπᾶ! ποτὲ ἄλλη φορά! Ἡ πρώτη καὶ ἡ τελευταία.

Ὁ Μωρὶς ἄφισε νὰ περάσῃ αὐτὴ ἡ θύελλα καὶ ἅμα ἡσύχασεν ὀλίγον ὁ Σκυλοκέφαλος, ὁ νέος ἐσηκώθη καὶ τῷ ἔνευσεν ὅτι ἐπερίμενε νὰ τῷ ἐπιστρέψῃ τὰ γράμματά του.

Ὁ ἄλλος ἐσηκώθη βλασφημῶν, ἐπλησίασε μίαν κρύπτην ποῦ ἦτο εἰς τὸν τοῖχον, ἐπίεσε τὸ ἐλατήριον, τὴν ἄνοιξε κ' ἐπῆρεν ἀπὸ μέσα τὸν πολύτιμον φάκελλον.

— Ὁρίστε, εἶπεν ἐπιστρέφων εἰς τὸν Μωρίς, ὁ ὁποῖος ἔτεινεν ἤδη τὴν χεῖρα. Πρῶτα ὅμως πρέπει νὰ πληρώσῃς τὰ ἔξοδα. Ξέρεις πόσα.... δὲν εἶν' ἔτσι; Καὶ τὸν παρᾶ στὸ χέρι. Ἄ, γιὰ νὰ δώσω πρέπει πρῶτα νὰ λάβω.

Ὁ Μωρὶς δὲν ἐπερίμενε τὴν νέαν αὐτὴν δυσκολίαν καὶ ὀλίγον ἔλειψε νὰ προδοθῇ, ἐρωτῶν πόσα ὤφειλε νὰ πληρώσῃ. Ἀλλὰ συνῆλθε γρήγορα, ἔβγαλεν ἀπὸ τὴν τσέπην του ἕνα χαρτίνον πεντόλιρον (125 φράγκα), καὶ τὸ ἔδωσεν εἰς τὸν Σκυλοκέφαλον.

— Ἀκόμη ἕνα, παρακαλῶ! εἶπεν αὐτὸς μειδιῶν' ἔτσι εὔκολα ξεχνᾷς ἐσύ, παιδί μου;

— Ἄ, ναί, ἔχετε δίκηο, ὑπέλαβεν ὁ Μωρίς, τοῦ ὁποίου τὰ χέρια ἔτρεμαν ὀλίγον. Ἐνόμισα πῶς σᾶς ἔδωσα δύο.

Καὶ φυσικώτατα, κύριος πάλιν τοῦ ἑαυτοῦ του, ἔδωσε καὶ δεύτερον πεντόλιρον εἰς τὸν ἀρχηγόν. Ἔπειτα ἐφύλαξεν εἰς τὴν τσέπην του τὸν φάκελλον ποῦ τῷ παρέδωκεν ὁ Σίμων καὶ ἀστραπὴ θριάμβου ἔλαμψεν εἰς τὰ μάτια του.

(Ἕπεται συνέχεια)

ΠΕΤΡΟΣ ΠΥΡΓΩΤΟΣ

ΟΙ ΠΟΙΗΤΑΙ

Τοῦ τραγουδιοῦ εἴμαστε οἱ τεχνῖτες
Καὶ τοῦ ὀνείρου οἱ ἀγαπημένοι.
Γυρνοῦμε στὸ ἔρημο ἀκρογιάλι,
Στὴν ποιαμιὰ τὴ στοιχειωμένη.

Τοῦ κόσμου ἀπάρνητές, τοῦ κόσμου
Ἀπόκληροι, ποῦ τὸν φωτίζει
Φεγγάρι ἀχνό,—μὰ ἐμεῖς κινοῦμε
Τὸν κόσμο αἰώνια καὶ γυρίζει.

Πιστοὶ τοῦ ὀνείρου, ξεκινᾶνε
Κάποιοι καὶ στέμματα κερδίζουν,
Κι' ἄλλοι, στὸν ἤχο ἑνὸς κακοῦργιου
Σκοποῦ, βασίλεια κρημνίζουν.

(Τοῦ Ἀμερικανοῦ ποιητοῦ
Arthur O'Shaughnessy)

Νέα Ὑόρκη *Μεταφρ.* Δ. Ε. ΒΑΛΑΚΟΥ

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Ἀμερικανικὸς κάκτος

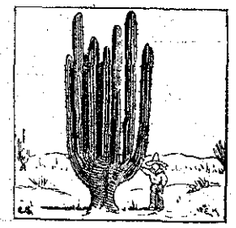

Εἰς τὸ 33ον φύλλον, κατὰ λάθος, ἀντὶ τῆς εἰκόνος τοῦ κάκτου, ἐδημοσιεύθη μία ἄλλη.

Ἰδοὺ σήμερον ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος γιγαντιαῖος κάκτος τῆς Ἀμερικῆς, περὶ τοῦ ὕψους τοῦ ὁποίου εἰμπορεῖτε νὰ κρίνετε, παραβάλλοντες αὐτὸν πρὸς τὸν πλησίον του εἰκονιζόμενον ἄνθρωπον.

Τὸ σπιτάκι ἑνὸς σκύλου

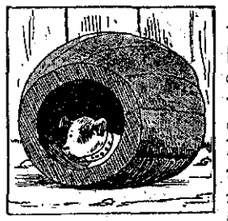

Τὸ σπιτάκι τοῦ σκύλου, ποῦ βλέπετε εἰς τὴν ἀπέναντι εἰκόνα, εἶνε ἁπλοῦ στατα ἕνα πελώριον κολοκύθι, ποῦ τὸ ἔκοψαν καὶ τὸ ἔσκαψαν ἐπίτηδες. Ὑπάρχει παρὰ τὴν εἴσοδον μιᾶς ἐπαύλεως, εἰς τὸ Βέλγιον, πλησίον τῆς Νᾶμούρ.

Τὸ παλιογέλεκο

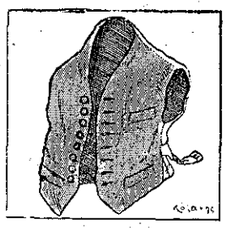

Ἰδοὺ καὶ ἡ εἰκών, ἡ ὁποία ἐδημοσιεύθη κατὰ λάθος ἀντὶ τῆς εἰκόνος τοῦ κάκτου.

Παριστᾷ ἕνα γελέκι, τὸ ὁποῖον ἠγόρασε μεταχειρισμένον ἕνας ἐργάτης ἀρτοποιείου εἰς τὸ Παρίσι. Τὸ ἐφόρεσε κάμποσον καιρόν. Ἀλλ' ὅταν τὸ ὕφασμα τῶν κομβίων του ἤρχισε νὰ φθείρεται, παρετήρησεν ὅτι ἀπὸ μέσα ὑπῆρχον χρυσᾶ εἰκοσάφραγκα, τὰ ὁποῖα εἶχε κρύψῃ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὁ πρῶτος ἰδιοκτήτης τοῦ γελέκου. Ὑπῆρχον ὀκτὼ κομβία, δηλαδὴ ἑκατὸν ἑξῆντα φράγκα ἐπάνω εἰς τὸ παληογέλεκο!

Ἑβδομαδιαῖοι Διαγωνισμοί

α'. Συναρμολόγησις εἰκόνος

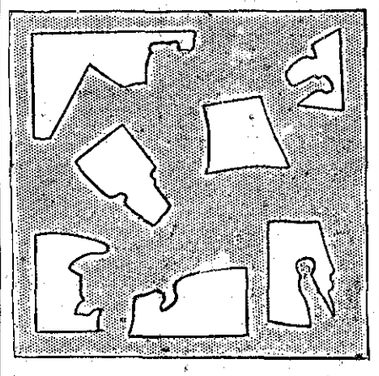

Νὰ κοποῦν καὶ νὰ συναρμολογηθοῦν τὰ ἑπτὰ αὐτὰ τεμάχια ὥστε νὰ ἀποτελέσουν ἓν τετράγωνον μὲ κενὸν ἐν τῷ μέσῳ, τὸ δὲ κενὸν αὐτὸ νὰ παρουσιάζῃ τὴν εἰκόνα ἑνὸς σκύλου.

β'. Παίγνιον

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος

ΡΙ
ΚΛΑ ΛΟΝ
ΑΝ ΦΥΛ ΚΟΡ ΖΑ
ΜΟΣ ΔΟΣ
ΘΟΣ

Νὰ συναρμολογηθοῦν αἱ συλλαβαὶ αὗται ὥστε νὰ ποτελεσθοῦν πέντε μέρη τοῦ δένδρου.

γ'. Διὰ τοὺς Γαλλομαθεῖς

Énigme

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Διαβολάκι τῶν Ἀθηνῶν

Saint Louis l'a par devant;
Saint Michel l'a par derrière;
Les demoiselles en ont deux;
Les dames n'en ont pas un.

Δήλωσις: Αἱ λύσεις—ὁσωνδήποτε ζητημάτων τοῦ αὐτοῦ φυλλαδίου,—συνοδεύονται ἀπαραιτήτως ὑπὸ ἑνὸς μόνον δεκαλέπτου καθαροῦ γραμματοσήμου.

Λύσεις τοῦ 33ου φύλλου

α') Ἄρτεμις, Ἥφαιστος, Ἑρμῆς, Ἀφροδίτη, Ἄρης.—β') La neige.

Τὸ πρώτιστον καθῆκον τοῦ καλοῦ συνδρομητοῦ εἶναι ἡ ἔγκαιρος ἀνανέωσις τῆς συνδρομῆς του.

Ἴδε τὸν Ὁδηγὸν τοῦ

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Συνδρομ. τοῦ Κεφ. Β.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΦΟΥΛΑΣ

(Φύλλ. 28—σελ. 226)

Δεσποινὶς Φούλα,

Ἔλαβα τὸ γράμμα σου καὶ σὲ βεβαιώνω, πῶς δὲν τἄχασα κἀθόλου. Ξέρω, πῶς πολλοὶ μιλοῦν μὲ τὸν ἑαυτόν τους, καὶ δὲν βλέπω γατί—ἀφοῦ μποροῦν ἕνα τέτοιο πρᾶμμα - νὰ μὴ τοῦ γράφουν κιόλας!

—«Μὲ διώρθωσες, θά φωνάξῃς, αὐτοὶ ποῦ μιλοῦν μὲ τὸν ἑαυτόν τους... ξέρω κ' ἐγώ, σὰν νὰ μὴν εἶνε τόσο καλά...» Ἡ εἶνε περισσότερο ἀπ' ὅ,τι πρέπει καλά! Ὑπερθερμία καὶ ὑποθερμία, ποῦ λέγουν κι' οἱ γιατροί... Τώρα, ἴσως καὶ τὸ ἕνα καὶ τὸ ἄλλο νἄχουν ἀνάγκη γιατριᾶς· ἀλλὰ ποιὸς σοῦ φταίει; Ἐσένα σοῦ κατέβηκε νὰ γράψῃς στὸν ἑαυτόν σου! Κι' ὅλος ὁ καυγᾶς ἤτανε—νομίζεις δὲν τὸ κατάλαβα;—νὰ μὲ βγάλῃς στὸ φῶς, πῶς μαλώνω μὲ τ' ἀδέλφια μου... Καὶ μὲ ποιανοὺς ἤθελες νὰ μαλώνω, κυρά μου; Μὲ τοὺς ξένους; Ἢ γιὰ κουτὰ περᾶς τ' ἀδέλφια μου, γιὰ νὰ λέγουν ὅλο ν α ί, 'ς ὅ,τι τοὺς λέγω! Ὄχι· ἔχουν κι' αὐτὰ τὴς ἰδέες τους κ' ἐννοοῦν νὰ τὴς ὑποστηρίζουν. Ἀμ' ἡ συμβουλή σου πάλι!... Αὐτ' ἤτανε ἂν ἤτανε... Τοῦ χίλια ἕνδεκα! Μύριζε μουχλίλα ἐδῶ κι' ἕνα μίλλι! Κ' ἡ προσγιαγιὰ τῆς γιαγιᾶς μου τὰ ἴδια θὰ μοῦλεγε: «Ἔλα, ἔλα, ἐγγονή, πλέχε τὴν κάλτσα σου καὶ μὴ σὲ νοιάζει τί κάμουν οἱ ἄλλοι». Τὰ ἴδια καὶ σὺ τώρα: «Μὴν ἀνακατώνεσαι σὲ ξένες ἐννοιες, νὰ μὴν βρῇς τὸν μπελᾶ σου». Καὶ γιατὶ νὰ μὴ βροῦν οἱ ἄλλοι τὸν μπελᾶ τους ἀπὸ μένα; ἀφοῦ τὸ θελεις ἔτσι. Ἔπειτα, γιὰ νὰ βρῶ τὸν μπελᾶ μου, καθώς λές, θὰ πῇ πῶς κι' οἱ ἄλλοι θ' ἀνακατωθοῦν στῆς δουλειές μου· ἔ; Ἔξοχα! Αὐτὸ θέλω κ' ἐγώ. Θ' ἀνασκούμπωθοῦμε κι' ὅποιος νικήσει. Μὲ τὴς φωνές μας θὰ δώσουμε περισσότερη ζωὴ καὶ στὴν Διάπλασί μας, ποὺ ἄμα καταλάβῃ πῶς τὰ πράμματα παραγίνονται, ἂς ἐπέμβῃ κι' αὐτή, ὅπως λέγουν κι' ἡ ἐφημερίδες. σὰν Μεγάλη Δύναμις!—Ἔ παιδιά; Σύμφωνοι; Ζήτω ὁ πόλεμος!—Ζήτωωωωω.

—Κάτω ἡ σκουριασμένες ἰδέες τῆς Φούλας!—Κάτωωωω!

Ἂν σ' ἀρέσῃ, κυρὰ Φούλα, ξαναγράψε γράμμα τοῦ ἑαυτοῦ σου! Κακία ποῦ τὴν ἔχεις ὅμως! Μοῦ φαίνεται πῶς μ' ἔκαμες νὰ πιασθῶ καὶ μὲ τὸν ἑαυτόν μου!

Σὲ χαιρετῶ
Φούλα

ΤΟ ΓΛΥΚΟ ΤΟΥ ΧΩΡΙΑΤΗ

Μίαν ἡμέραν, ἕνας χωρικὸς μετέβη πρὸς ἐπίσκεψιν πλουσίου κτηματίου, ὅπου τοῦ ἐπρόσφεραν καφὲ καὶ γλυκό. Ὁ δυστυχής, μὴ ἠξεύρων τί νὰ κάμῃ, ἐπειδὴ δὲν εἶχε ξαναφάγῃ γλυκό, ἐπῆρε τὸν κεσὲ στὰ χέρια του καὶ ἕνα κουτάλι, καὶ ἄρχισε νὰ τρώγῃ σύνεχῶς. Ἐπειδὴ ὅμως τὸ γλυκὸ ἦτο πολὺ καὶ δὲν μποροῦσε νὰ τὸ καταφέρῃ, ἀφοῦ ἔβαγε σχεδὸν τὸ μισό, ἐπέστρεψε τὸν κεσὲ εἰς τὴν ἔκπληκτον οἰκοδέσποιναν, λέγων: «Σᾶς εὐχαριστῶ πολύ, ἀφεντικά, μὰ δὲν μπορῶ νὰ τὸ φάω ὅλο!»

Ὁμηρικὸς Ἥρως

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΜΟΥ ΓΡΑΜΜΑ

Σ' ἕνα δελτάριο, ποῦ ἔπλεαν,
μὲ τὰ πανιὰ ἀνοιγμένα,
τρία καραβάκια ὁλόλευκα,
σὰν θαλασσαετοί,
τὰ πρῶτα γράμματα ἔσυρεν,
ἐδῶ κι' ἐκεῖ γυρμένα,
τὸ χέρι μου τρεμουλιαχτὸ
ἐπάνω 'στὸ χαρτί.
Κάθησα ἔμπρὸς στὸ πατρικὸ
γραφεῖο μοναχός μου,
καὶ ν' ἀντιγράφῃ ἀρχίνησε
τὸ παιδικό μου χέρι,
χαρούμενο, ἀπὸ τὸ χαρτί,
ποῦταν βαλμένο ἔμπρός μου·
αὐτῶν τῶν χρόνων τὶς χαρὲς
ποιὸς ἀπὸ σᾶς δὲν ξέρει;

Κ' ἦταν δυὸ λόγια μοναχά,
ποὺ ἔπιαναν πέρα ὡς πέρα:
«—Ἔλατε μ' ὅποιο θέλετε»!
Αὐτό, καὶ τ' ὄνομά μου...
Φῶς γέμισεν ἡ κάμαρα
κ' ἡ σκοτισμένη ἡμέρα,
φῶς διάπλατα κ' ἡ παιδικὴ
κι' ἀμέριμνη καρδιά μου..,
Ἔγραψα γράμμα! Ὦ, πῆτε μου,
ποιὸν βασιλιᾶ τοῦ κόσμου
ἔπνιξε τόση ἀφάνταστη
πλημμύρα, ἀγνὴ χαρά;
Φεγγοβολοῦσε ἀμέτρητη
γλυκειὰ εὐτυχία ἐντός μου,
κι' ἔκανε τ' ἄλλα ὁλόγυρα
καθάρια, ἀστραφερά...

...Δὲν θὰ ξανάρθῃ αὐτὴ ἡ χαρά...,
Καί, κάποτε, ἂν ἀνάγῃ,
μέσα στὴ στάχτη ἡ φλόγα της
καὶ μές 'στὴ σκοτεινιά,
πῶς θὰ μπορέσῃ ἡ λάμψι της
τ' ἄσπρα μαλλιὰ νὰ κάψῃ,
καὶ νὰ θερμάνῃ τὴ βαρειὰ
τῶν χρόνων παγωνιά;
Μὰ καὶ τὸ γράμμα; ποῦ ἔφευγαν
τὰ καραβάκια πρίμα;
τὰ λόγια ποῦ ἐξεχείλιζαν
χαρὰ κι' ἀγάπη ἀντάμα;
Ποῦ νᾶναι τώρα; Ἂς ἤξευρα,
ποιὸ ἄραγε κούβει μνῆμα
τὸ πρῶτο ἐκεῖνο, τὸ μικρό,
μὰ καὶ μεγάλο γράμμα!...

Τέλλος Ἄγρας

Ο ΙΔΡΥΤΗΣ ΚΑΙ Ο ΚΑΤΑΚΤΗΤΗΣ

Ἕνας πατέρας εἶχε δύο υἱούς. Ὁ μεγαλύτερος ἦτο σοβαρὸς καὶ ἐπιμελής, ἐδιάβαζε καὶ ἐσκέπτετο πολύ, ἀλλὰ ἔγινε ἀρκετὰ κακὸ χαρακτῆρα. Ὁ μικρότερος ἀπεναντίας ἦτο ζωηρός, ἐλαφρός, ἀλλὰ γεμᾶτος καλοσύνη, ἐγελοῦσε, ἐπηδοῦσε πάντοτε, τοῦ ἤρεσε πολὺ τὸ παιγνίδι καὶ εἶχε πολὺ μεγάλη ὑπομονή.

Ἕνα βράδυ, ποῦ ὅλη ἡ οἰκογένεια ἦτο μαζεμένη γύρω στὸ τραπέζι τῆς τραπεζαρίας, ὁ μεγαλύτερος, ὁ ὁποῖος ἐδιάβαζε κατὰ τὸ σύνηθες, διέκοψε τὴν ἀνάγνωσίν του διὰ νὰ κάμῃ μίαν ἐρώτησιν:

«—Διατὶ μερικοὶ πολεμισταί, λέγει, ὀνομάζονται κ α τ α κ τ η τ α ί καὶ ἄλλοι ἱ δ ρ υ τ α ί αὐτοκρατορίας; Ἔχουν διαφορὰ αὐτὰ τὰ δύο ὀνόματα;»

Ὁ πατὴρ ἦτο ἕτοιμος νὰ ἀπαντήσῃ, ὅταν ὁ μικρότερος, ὁ ὁποῖος μὲ μεγάλην ὑπομονὴν καὶ ἐργασίαν εἶχεν ἐπιτύχει νὰ κατασκευάσῃ ἕνα σπίτι μὲ χαρτιά, ἐφώναξε κατενθουσιασμένος «Ἐτελείωσα!».

Εἰς αὐτὸ τὸ ἐπιφώνημα, ὁ ἀδελφός, ὁ ὁποῖος βλέπει τὴν προσοχὴν τοῦ πατέρα του ἐστραμμένην πρὸς τὸν μικρότερον ἀδελφόν του, θυμώνει, καὶ μὲ μίαν ἀπότομον χειρονομίαν, καταστρέφει τὸ μεγάλο ἔργον τοῦ μικροτέρου, ὁ ὁποῖος ἀρχίζει νὰ κλαίῃ ἀπαρηγόρητα.

«—Παιδί μου, ἀπαντᾷ τότε ὁ πατὴρ εἰς τὸν μεγαλύτερον, ὁ ἱδρυτὴς εἶνε ὁ ἀδελφός σου, καὶ σὺ ὁ κατακτητής».

Νησιωτοπούλα

ΤΟ ΤΕΡΑΣ

— Ἐδῶ, κυρίαι καὶ κύριοι, εἰς τὸ ἀξιοπερίεργον θέαμα! ἐφώναζεν ἔξω ἀπὸ ἕνα παράπτηγμα ὁ θεατρώνης, πρὸς τὸ χάσκον πλῆθος τῶν χωρικῶν, οἱ ὁποῖοι τὸν ἐκύτταζαν εἰς τὰ μάτια.

— Ὁρίστε, κύριοι! νὰ ἰδῆτε τὸ μεγαλείτερο τέρας τοῦ κόσμου. Τρώγει ἀνθρώπους, θηρία, ξύλα, σίδερα, ἀπ' ὅλα!.. Μιὰ νὰ τραντάξῃ, ἠμπορεῖ νὰ σπάσῃ τὲς ἁλυσίδες του καὶ νὰ χαλάσῃ τὸν κόσμο... Μόνον πενῆντα λεπτὰ ὁ ἄνθρωπος διὰ μίαν καὶ μόνην βραδυάν.

Καὶ ἡ ρητορικὴ ἐπέφερε τὸ ποθούμενον ἀποτέλεσμα καὶ μετ' ὀλίγα λεπτὰ τὸ θεατράκι τοῦ χωρίου ἐστέναζεν ὑπὸ τὸ βάρος τοῦ πλήθους.

— Τώρα, κύριοι, εἶπεν ὁ θεατρώνης, ὅταν εἶδεν ὅτι δὲν ἤρχοντο πλέον ἄλλοι θεαταί, θὰ σᾶς παρουσιάσω τὸ τέρας.

Ἀκριβῶς τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ὁ κόσμος συνεκράτει τὴν ἀναπνοήν του, διὰ νὰ ἴδῃ τὸ θηρίον, ἠκούσθησαν ἀπὸ μέσα ἄγριαι κραυγαί, τρίξιμον ἁλυσίδων καὶ μετ' ὀλίγον ὁ θεατρώνης ἐνεφανίσθη εἰς τὴν σκηνήν.

— Γιὰ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, φύγετε! Φύγετε! Σώσετε τὴν ζωήν σας! Τὸ τέρας ἔφαγε τὸν φύλακά του, ἔσπασε τὲς ἁλυσίδες καὶ θὰ μᾶς φάῃ ὅλους!

Πανικὸς κατέλαβε τὸ πλῆθος, τὸ ὁποῖον διεσκορπίσθη. Καὶ διάρκουντος αὐτοῦ, ὁ κατέργαρος ὁ θεατρώνης, ἔφυγεν ἀλὰ γαλλικά, γελῶν ἀκόμη διὰ τὴν εὐπιστίαν τῶν χωρικῶν.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ) ***Νέος Ἕλλην***

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ Κουφοκεφαλάκης διϊσχυρίζεται ὅτι εἶνε μύωψ.

— Νά, λέγει, βλέπετε αὐτὴν τὴν ἀράχνην, εἰς ἐκείνην τὴν γωνίαν; Ἀ', ἐγὼ δὲν τὴν βλέπω.

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Διαβολάκι τῶν Ἀθηνῶν.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ 152ος

Λύσεις Πνευματικῶν Ἀσκήσεων ἐξ ὅσων θὰ δημοσιευθοῦν εἰς τὰ φυλλάδια τῆς «Διαπλάσεως» τῶν μηνῶν Αὐγούστου, Σεπτεμβρίου, Ὀκτωβρίου καὶ Νοεμβρίου 1915.

Ἀπὸ σήμερον ἀρχίζει ὁ νέος 152ος Διαγωνισμὸς πρὸς εὕρεσιν τῶν Λύσεων τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων. Οἱ κυριώτεροι ὅροι εἶνε οἱ ἑξῆς:

Αἱ λύσεις γράφονται ἐπὶ ἰδιαιτέρου χάρτου πωλουμένου εἰς τὸ γραφεῖόν μου. Ὥστε οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ διαγωνισθοῦν, πρέπει πρῶτα νὰ στείλουν 1 φράγκον, διὰ νὰ λάβουν 20 φύλλα τοιούτου Χάρτου τῶν λύσεων.

Εἰς τὸν Διαγωνισμὸν αὐτὸν ἐπιτρέπεται νὰ λάβουν μέρος, ἐκτὸς τῶν ἐχόντων ψευδώνυμον —τούτων δωρεάν,— καὶ οἱ λοιποὶ συνδρομηταὶ καὶ τ' ἀδελφιά των, οἱ μὴ ἔχοντες ψευδώνυμον, ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ συνοδεύουν κάθε των λυσόχαρτον μὲ ἓν δεκάλεπτον γραμματόσημον.

Ἐπίσης καὶ οἱ ***ἀγορασταὶ*** εἰμποροῦν νὰ λάβουν μέρος, ἀλλ' αὐτοὶ πρέπει νὰ συνοδεύουν κάθε των λυσόχαρτον μὲ γραμματόσημον ***εἰκοσάλεπτον***.

Τοὺς λοιποὺς ὅρους τοῦ Διαγωνισμοῦ, περὶ ἀπονομῆς τῶν Βραβείων, Ἰσοτίμων κλπ. εὑρίσκετε ἐν ἐκτάσει εἰς τὸν δημοσιευόμενον εἰς τὸ 1ον φυλλάδιον Ὁδηγὸν τοῦ Συνδρομητοῦ, (Κεφ. Δ') καὶ πρέπει νὰ τοὺς ἀναγνώσετε μὲ προσοχήν.

Βραβεῖα θ' ἀπονεμηθοῦν τὰ ὡρισμένα διὰ τοὺς Μεγάλους Διαγωνισμούς, τὰ ὁποῖα βλέπετε ἐπίσης εἰς τὸ 5'. Κεφάλαιον τοῦ Ὁδηγοῦ.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ,,

Ἀθῆναι, 38 ὁδὸς Εὐριπίδου

τὴν 28ην Ἰουλίου 1915.

ΕΛΑΒΑ κ' ἐγὼ τὴν ἔκκλησιν «πρὸς τὰς ἀπανταχοῦ Ἑλληνίδας» τῆς ἐκ Κυριῶν ἐπιτροπῆς τοῦ «Ἐράνου ἐπὶ τῇ διασώσει τοῦ Βασιλέως». Ὡραία ἰδέα! Ὅλαι αἱ Ἑλληνίδες θὰ προσφέρουν ἀπὸ μίαν δραχμὴν καὶ τὸ ποσὸν ποῦ θὰ συναχθῇ οὕτω, θὰ τεθῇ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Βασιλίσσης, διὰ νὰ χρησιμοποιηθῇ πρὸς ἵδρυσιν ἑνὸς φιλανθρωπικοῦ καταστήματος. Ἐπίσης θὰ κοπῇ καὶ μετάλλιον ἀναμνηστικὸν τῆς σωτηρίας καὶ τῆς χαρᾶς ποῦ ἠσθάνθησαν αἱ Ἑλληνίδες δι' αὐτήν. Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐράνου εἶνε ἡ κυρία Ἑλένη Ν. Μαυροκορδάτου.—Προτρέπω τὰς συνδρομητρίας μου νὰ βοηθήσουν τὸ ὡράτον αὐτὸ ἔργον καὶ νὰ δώσουν προθύμως τὴν δραχμήν των εἰς τὴν κυρίαν ποῦ θὰ τοὺς τὴν ζητήσῃ.

Κ' ἐδῶ κάμνει πολλὴν ζέστην, ***Κυματοβόλε Ποσειδῶν***, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν εἰμπορῶ κ' ἐγὼ νὰ καταφύγω, ὅπως σὺ τώρα εἰς κανένα βρόχινο χωριό. Εἶμαι ὑποχρεωμένη νὰ μένω εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἀλλέως πῶς θὰ λαμβάνετε εἰς τὰς ἐξοχάς σας τὰ φύλλα μου καὶ τοὺς τόμους μου, «τοὺς τερπνούς, δροσεροὺς καὶ ἀχωρίστους συντρόφους»;... Βλέπετε λοιπὸν πόσο σᾶς ἀγαπῶ: ψήνομαι ἐγώ, διὰ νὰ δροσίζεσθε σεῖς.

Ἐννοεῖται, *Ἔξοδος τοῦ Μεσολλογγίου*, ὅτι τὰ μυθιστορήματά μου εἶνε καὶ διδακτικά. Ἂν ἦσαν μόνον τερπνά, δὲν θὰ ἦσαν κατάλληλα διὰ τὴν Διάπλασιν, ποῦ τὴν διαβάζουν παιδιά. Ἀλλ' εἶνε μυθιστορήματα καθ' αὐτὸ *παιδαγωγικά*. Μορφώνουν τὸν χαρακτῆρα, ὑποβοηθοῦν τὴν ἀρετὴν καὶ ἐμπνέουν τὴν πρὸς τὴν ζωὴν καὶ τοὺς ἀγῶνάς της ἀγάπην, τὴν δραστηριότητα καὶ τὴν εὐγενῆ φιλογοξίαν τῆς ἐπιτυχίας εἰς τὸν κόσμον, ἀλλὰ διὰ ψέσων χρηστῶν, τιμίων. Τόσον ὁ Ραοὺλ ὅσον καὶ ὁ Μωρίς, εἶνε δύο μικροὶ ἥρωες ἀξιομίμητοι κατὰ τοῦτο: ὅτι εἰς τὰς δυσχερεῖς περιστάσεις, εἰς τὰς ἐναντιότητας τῆς τύχης, δὲν σταυρώνουν τὰ χέρια, ἀλλὰ κάμνουν ὅ,τι εἰμποροῦν διὰ νὰ νικήσουν.

Τὸ *Κάστρον Καλαμῶν* μοῦ γράφει τὸ ἑξῆς χαριτωμένον ἐπεισόδειον: «Προχθὲς τὰ μεσάνυκτα, ἦλθε στὸ σπίτι μας ἕνας ἄγριος χωροφύλαξ καὶ μ' ἕνα ἄγριον ὕφος μᾶς ρώτησε:—Ποιός ἀπὸ σᾶς παίρνει Διάπλασι;—Φοβηθήκαμε σὲ τέτοιο βαθμό, ποῦ δὲν ἠξεύραμε τί ν' ἀποκριθοῦμε. Ἐπὶ τέλους ἀπεφάσισα νὰ τοῦ πῶ:—Ἐγὼ παίρνω. Γιατί;—Μ' ἔστειλε ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας, μοῦ ἀπαντᾷ, νὰ μοῦ τὴν δώσῃς νὰ τὴν πάω τοῦ παιδιοῦ του.—Νά την, βρὲ ἀδελφέ! τοῦ φωνάζω, Μᾶς ἔκοψες τὰ αἷμα! Λέω κ' ἐγώ, χωροφύλακας τέτοια ὥρα!...» Εἶνε καὶ αὐτὸ ἀπὸ ταπρόσοπτα τῶν Πρακτόρων.

«Ἡ Ἀθηναϊκὴ Ἐπιστολή, Νύχτα μεθ' Ἡμέραν, μοῦ ἄρεσε πολύ,—μοῦ γράφει ἡ *Φρόυλα*.—Ἔτσι εἴμεθα ὅλοι. Ἐπιθυμοῦμεν πάντοτε ἐκεῖνο ποῦ δὲν ἔχομεν. Κι' αὐτὴ ἡ μονοτονία μᾶς θανατώνει. Ὅλο τα ἴδια καὶ τὰ ἴδια!...» Μὰ γιατί; Δὲν εἶνε καλλίτερα νὰ εὐχαριστούμεθα μ' ἐκεῖνα ποῦ ἔχομεν; Καὶ μὲ ὀλίγην θέλησιν, δὲν εἰμποροῦμεν νὰ βλέπωμεν ποικιλίαν καὶ εἰς αὐτὴν τὴν μονοτονίαν μας; Ἔξαφνα σύ, ἕνα μέρος τῆς ἡμέρας σου τὸ περνᾷς μὲ τὸ διάβασμα καὶ ἄλλο μ' ἐργόχειρον. Τὰ ἴδια πάντα διαβάζεις; Ὄχι βέβαια. Τὸ ἴδιον πάντα ἐργόχειρον κάμνεις; Ὄχι βέβαια. Νὰ λοιπὸν μιὰ ποικιλία. Καὶ πόσες ἄλλες ἔχει κ' ἡ πιὸ μονότονη ζωή!

Μανιατοπούλα, πρῶτα σοῦ ἔφταιγαν τὰ μαθήματα, τώρα ἡ ζέστες, μεθυτίριο τὸ κρῦο.... Βλέπεις λοιπὸν πῶς ὅλα εἶνε προφάσεις; Καὶ ὅπως μοῦ ἔγραψες μὲ τὴν ζέστην, εἰμπορεῖς νὰ μοῦ γράφῃς καὶ μὲ τὸ κρῦο, καὶ μὲ τὰ μαθήματα;,. Τώρα ποῦ δὲν ἔχεις καθηγητήν, μόνον μὲ τὰς Μεθόδους εἰμπορεῖς νὰ μάθῃς κάτι τί. Καὶ νὰ διαβάζῃς βιβλία εὔκολα διὰ παιδιά.

Ὡραιοτάτη ἡ ἐπιστολή σου, *Μικρὰ Δούκισσα*. Ἰδιαιτέρως μὲ συνεκίνησεν ἡ φράσις σου: «Τώρα τὰ φυλλάδιά σου, μὲ αὐτὸ τὸ χαρτί, μοῦ εἶνε ἀκόμη προσφιλέστερα: φαίνονται πάσχοντα ἀπὸ τὸν πόλεμον. Σ' ἕνα τόσο χαρτάκι τί δὲν ὑπάρχει!» Πόσην ἀγάπην μαρτυρεῖ αὐτὴ ἡ φράσις!

Βέβαια, *Σκλαβωμένε Ἕλλην*, τὸ ψευδώνυμο εἶνε σὰ μιὰ μάσκα ποῦ δίνει περισσότερο θάρρος σ' ἐκεῖνον ποῦ τὴ φορεῖ νὰ μιλῇ, νὰ γράφῃ, νὰ παρουσιάζεται. Στεῖλε μου καὶ τὸ νέον ποῦ γράφεις. Θὰ τὸ διαβάσω μὲ πολλὴν μου εὐχαρίστησιν. Ἔλαβα καὶ τὴν ἄλλην ἐπιστολὴν σου ποῦ μοῦ γράφεις πῶς ἔμαθες τὸν *Τέλλον Ἄγραν*.

Ὡραίας ἐπιστολὰς μοῦ ἔστειλαν αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα καὶ οἱ ἑξῆς: *Ἀθηναϊκὸς Διάβολος*, *Πρόμαχος τῆς Ἐπταλόφου*, *Πληγωμένος Ἡπειρώτης*, *Τροπαιοῦχος Ἑλλάς*, *Ναυτάκι τῆς Λήμνου*, *Μελαχροινὸ Διαβολάκι*, *Ἔνδοξος Ζόφφρ* καὶ *Τέλλος Ἄγρας*. Αἱ παραγγελίαι των ἐξετελέσθησαν, τοὺς εὐχαριστῶ ὅλους, ἀλλὰ δὲν ἔχω τόπον διὰ ἐκτενεστέραν ἀπάντησιν ποῦ ἄξιζαν αἱ ἐπιστολαί των.

Εὐτυχεῖς γάμοι.—Μετὰ μεγάλης χαρᾶς ἀναγγέλλω ὅτι ἡ Δνὶς Ἀγλαΐα Χ. Κρητικοῦ, ἡ προσφιλής μας *Λάτρις τῶν Ἀνθέων*, καὶ ὁ κ. Νικόλαος Λ. Κατσιώτης, ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Ἰουλίου. Νὰ ζήσουν!

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Ἐγκρίνονται: «Ἡ ἐξοχὴ» τοῦ *Ἐνδόξου Ζόφφρ*.—«Ὁ σκύλος τῶν ἀνταρτῶν» τοῦ *Κυματοβόλου Ποσειδῶνος*.—Διάφορα τοῦ *Νεαροῦ Εὐπατρίδου*, τῆς *Ἐρυθραίας Σιβύλλης* καὶ τῆς *Τροπαιούχου Ἑλλάδος*.—«Ὁ Παντογνώστης» τοῦ *Μέλλοντος Ναυάρχου*.—«Πίστις —Πατρὶς» τῆς *Ἀνθισμένης Ἀμυγδαλιᾶς*.—«Τὸ μακρύ μου πανταλόνι» τοῦ *Σκλήκ*.—«Οἱ Ζιζίκοι» τοῦ *Προμάχου τῆς Ἐπταλόφου*.—«Τὸ ἀεροπλάνο» τῆς *Ἰριδος*.—«Ἕνα δεῖπνο στὸ λόφο» τοῦ *Ὀνειροπόλου τῆς Δόξης*.—«Γύρω στὴ λίμνη» τῆς *Ροδοδάφνης*.—«Στὴν ἀκρογιαλιὰ» τοῦ *Σκλαβωμένου Ἕλληνος*.—«Πονῶ» τοῦ *Κύματος τοῦ Βοσπόρου*.—«Σ' ἔχα νησί» τοῦ *Ἑλληνικοῦ Ἰδεώδους*.—Μικρὰ διάφορα διαφόρων.

Ἀπορρίπτονται: «Ἡ ἀλλαγὴ τοῦ Καιροῦ», «Νύχτας Γαλήνη», «Ἡ αὐγή», «Σπὸν Βασιλῆᾶ μας», «Ἡλιοδασίλεμα», (κοινὰ καὶ ἄτεχνα). «Τὸ ἄγνωστο λουλοῦδι» (τὸ χαλᾷ ὁ τελευταῖος στίχος· ἂν τὸν ἀλλάζες....) «Σκέψεις», «Οἱ καλοὶ φίλοι τῆς Διαπλάσεως», «Διάφορα», «Ἐπιστολὴ διὰ Φούλαν», «Ἡ δύναμις τῆς Διαπλάσεως» (καλά, καὶ μερικὰ πολὺ ὡραῖα, ἀλλ' ἀκατάλληλα).

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

[Οὐδὲν ψευδώνυμον ἐγκρίνεται ἢ ἀνανεοῦται, ἂν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ δικαιώματος φρ. 1. Τὰ ἐγκρινόμενα ἢ ἀνανεούμενα ἰσχύουν μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου 1915. Ὅσα συνοδεύονται ἀπὸ Α ἀνήκουν εἰς ἀγόρια, καὶ ὅσα ἀπὸ Κ εἰς κορίτσια.]

Νέα ψευδώνυμα: *Ἀγριοβιολέττα*, κ. (Ρ. Κ.) *Αἰγυπτιακὴ Πυραμίς*, κ.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν ν' ἀνταλλάξουν:—*ὁ Μποσουέ* (0) μὲ *Θαλασσοποῦλι τοῦ Στόλου*, *Ὡραῖαν Γαλάτειαν*, *Κυπριακὴν Εὔκλειαν*, *Ἥρωα τοῦ 1913*, *Ροδοδάφνην*, *Παπάκι*, *Δόξαν τοῦ Ἑλληνισμοῦ*, *Φωνὴν τῆς Πατρίδος*, *Λάτριδα τῆς Ἀρχαιότητος*, *Ρουμελιωτάκι*, *Ἐρυθραίαν Σεβίλλην*, *Πρόμαχον τῆς Ἐπταλόφου*, *Αἰολικὴν Κιθάραν*, *Ὀνειροπόλον τῶν Καλαμῶν*, *Συριανάκι*, Ὅσοι καὶ ὅσαι ἐπιθυμοῦν ἄς ἀποστέλλωσιν. —*ὁ Κυματοβόλος Ποσειδῶν* (0) μὲ *Φούλαν*, *Φάωνα*, *Ἐβελίναν*.— *τὸ Ἔνδοξον Σοῦλι* (0) μὲ *Σημαιοφόρον Ἕλληνα*, *Ἥρωα τῆς Τζουμαγιᾶς*, *Ἑλληνικὸν Ἰδεώδες*.—*ἡ Ροδοδάφνη* (0) μὲ *Ἑλληνικὴν Αἴγλην*, *Τέλλον Ἄγραν*, *Λορελάϊ*, *Γκρατζιέλλαν*, *Νησιωτοπούλαν*, *Ἐβελίναν*.—*ἡ Δόξα τοῦ Βόσση* (0) μὲ *Ὄνειρα π' Ἀλήθευσαν*, *Διδώ*, *Μίαν Τρελλούλαν*, *Δικηγόρον τῶν Συνδρομητῶν*.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: *Φανατικὴν Ἑλληνοπούλαν* (ἔστειλα, εὐχαριστῶ διὰ τὴν φροντίδα καὶ χαίρω διὰ τὰς καλάς σου γνωριμίας·) *Ἑλληνικὸν Ἰδεῶδες* (δυστυχῶς μιᾶς μόνον ποιότητος χαρτὶ ὑπάρχει τώρα εἰς τὰς Ἀθήνας· ἐκεῖνο τὸ χονδρὸ τῶν συνδρομητῶν ἐξηντλήθη καὶ ἕνεκα τοῦ πολέμου, δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ γίνῃ νέα προμήθεια.) *Οὔριον Ἄνεμον* (ἔστειλα· μὴ ἀνησυχῆς, εἶσαι ἐν τάξει.) *Ροδοδάφνην* (ἔστειλα·) *Εὐστράτιον Μαν*. (ναί ἐμάντευσες καλά·) *Π. Σ. Κ.* (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ξεσάθωμα· ἀλλὰ διὰ νὰ λαμβάνῃς μέρος καὶ εἰς τὴν ἄλλην κίνησιν, καλὸν θὰ ἦτο· νὰ ἐπαιρνες ψευδώνυμον·) *Θησέα* (ἔστειλα ἐκ νέου· «μπάνιο λοιπόν, φαΐ, βάρκα, ὕπνο»· τί σὲ νοιάζει διὰ τὴν διακοίνωσιν τῶν Δυνάμεων!) *Ἀμνιοπούλαν* (ὑπομονή! καθ' ἐμπόδιο γιὰ καλό·) *Ἔνδοξον Σοῦλι* (ἔστειλα·) *Ἀγριοβιολέτταν* (σ' ἐνθυμοῦμαι ἀπὸ πέρσυ· αὐτὸ τὸ ψευδώνυμον σοῦ ἐδιάλεξα· ἡ εἰκὼν τοῦ κ. Φαΐδωνος ὑπάρχει εἰς τὸν τόμον τοῦ 1908·) *Φωνὴν τῆς Πατρίδος* (ἔχει καλῶς·) *Ἥρωα τοῦ 1913* (αἱ λύσεις δεκταί·) *Φιλομαθῆ* (φωτογραφία ἐλήφθη· εὐτυχής ἡ ἀδελφή σου ποῦ εἶχε τὴν τιμὴν νὰ προσφέρῃ ἀναψυκτικὰ εἰς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Διάδοχον ἐπισκεφθέντα τὴν ἔνδοξον νῆσον σας·) *Ἀθιγγανίδα* (χαίρω δι' ὅσα μοῦ γράφεις· φίλησέ μου καὶ τὸν μικρὸν Πίπην·) *Γυθειωτάκι* (ἡ ἔγκρισις τοῦ ψευδωνύμου σου δὲν ἦτο ἀπάντησις;) *Ροδαλὴν Αὐγούλαν* (γράφε μου, καὶ ὅποτε μοῦ γράφεις, θὰ σοῦ ἀπαντῶ κ' ἐγώ). *Ὀνειροπόλον τῆς Δόξης* (δι' ἐντυπώσεις δὲν ἔχω τόπον· θὰ μάθῃς μόνον ἂν ἐνεκρίθη ἢ ἂν ἀπερρίφθη.) *Ἑλληνοπούλαν* (ναί, ἂν εὕρω κανὲν ὡραῖον σὰν τὰ ἄλλα.) *Λέοντα Γαμβέττταν* (μὲ μεγάλην χαρὰν σ' ἐναναβλέπω ὕστερ' ἀπὸ τόσον καιρόν.) *Θαλασσοποῦλαν* τοῦ *Στόλου* (ὄχι, ὁ κ. Π. δὲν εἶνε ὑπανδρευμένος, ἔχει ὅμως πολλὲς χι-

ΤΩΡΑ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ, ΜΕ ΤΑΣ ΔΙΑΚΟΠΑΣ, ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΞΟΧΑΣ, ΕΙΣ ΤΑ ΤΑΞΕΙΔΙΑ

Ὁ καλλίτερος σύντροφος—τὸ δροσιστικώτερον ἀνάγνωσμα εἶνε

ΟΙ ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ,,

ΚΑΙ ΤΗΣ "ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ,,

Ἔχομεν μίαν μεγάλην συλλογὴν τ[illegible] θαυμασίων Τόμων, ἕκαστος τῶν ὁποίων τιμᾶται ἀπὸ 1 δραχμῆς μέχρι 10. Συμβουλευθῆτε τὸν τιμοκατάλογο[illegible] δημοσιεύθη πολλάκις εἰς τὸ ἐφετεινὰ φύλλα καὶ κάμετε ἐγκαίρως τὰς παραγγελίας σας, διὰ νὰ ἐξασφαλίσετε ἐν ὡραῖον, ἀπολαυστικὸν καὶ ὠφέλιμον Καλοκαῖρι.

λιάδες παιδιά· ναί, ἔγεινεν ἕνα λάθος ποῦ τὸ διορθώνω σήμερον· τὰ μυθιστορήματα πρέπει νὰ τελειώσουν ἐντὸς τοῦ ἔτους, δι' αὐτὸ μένει κάποτε ἔξω ἡ 'Αθηναϊκὴ Ἐπιστολή· φέτος, βλέπεις, δὲν εἰμπορῶ νὰ ἐκδίδω καὶ δωδεκασέλιδα·) *Σκιῆν* (ἔστειλα) *Νεαρὸν Εὐπατρίδην* (σὲ παραπέμπω εἰς τὴν ἀνωτέρω ἀπάντησίν μου πρὸς τὴν *Φράουλαν*·) *Τιάρκον* (ἔστειλα·) *Πεταχτὴν Νεραϊδούλαν, Χρυσῆν Μάσκαν, κτλ. κτλ.*

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν *28ην Ἰουλίου*, θὰ ἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Ἀρχὴ τοῦ 152ου Διαγωνισμοῦ Λύσεων Αὐγούστου—Νοεμβρίου.

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 27ης Σεπτεμβρίου ἀλλὰ καὶ πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ἔχουν ἀκόμη δημοσιευθῆ.

430 Λεξίγριφος

Φωτιὰ μὲ ἄνθος εὔοσμον
Προσεκτικὰ ἂν ἑνώσῃς
Αὐτὸ ποῦ ἀνάβει τὴ φωτιὰ
Εὐθὺς θὰ φανερώσῃς.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀγρύπνου Φύλακος

431. Συλλαβόγριφος

Ἕνα φωνῆεν ἑλληνικόν,
Μ' ἓν ἄλλο σύμφωνον γαλλικόν,
Ἥρωα κάμνουν ὁμηρικόν.

Ἐστάλη ὑπὸ Κοραλίας Καστρίτου

432. Στοιχειόγραφος

Ἀκοῦς μακρόθεν ἀπαλήν,
Ὡραίαν μελῳδίαν;....
Καὶ ὅμως δίχως κεφαλὴν
Νερὰ λιμνάζοντα θὰ ἰδῇς
Ποῦ βλάπτουν τὴν ὑγείαν.

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Αἱματωμένο Ξίφος

433. Ἀναγραμματισμὸς

Εὐτυχίαν θὰ ἐκφράζω
Ὅπως εἶμαι ἂν μ' ἀφίσῃς.
Καὶ τῆς Θεσσαλίας πόλιν,
Ἂν μὲ ἀναγραμματίσῃς.

Ἐστάλη ἀπὸ Ἕνα Χιωτάκι

434. Ἀστήρ

* * * Νὰ ντικατασταθοῦν οἱ
* * * ἀστερίσκοι διὰ γραμμάτων οὕτως, ὥστε νὰ ἀναγιγνώσκωνται: Ὁριζοντίως Μοῦσα, καθέτως χώρα τῆς Ἑλλάδος, διαγωνίως δὲ πέλαγος ἑλληνικὸν καὶ ἱερὰ πολίχνη τῆς Γραφῆς.

* * * Λ * * *
* * *
* * *

Ἐστάλη ὑπὸ Ἰφιγενείας Π. Βακατάτση

435. Φύρδην—Μίγδην

λόκσα τωνεῖγ σκυρόθης

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Μαραμένο Γιοῦλι

436—440. Μαγικὸν Γράμμα

Τῇ ἀνταλλαγῇ ἑνὸς γράμματος ἑκάστης τῶν κάτωθι λέξεων δι' ἑνὸς ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ νὰ σχηματισθοῦν ἄνευ ἀναγραμματισμοῦ ἄλλαι τόσαι λέξεις:

βάρος, φίλος, νόθος, τέρας, αἰών.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἥρωος τοῦ 1913.

441. Ἐλλιποσύμφωνον.

οιη - η - υη - αι ο - εο - αοαο

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ὑποδούλου Ἑλλάδος.

442. Γρίφος.

Ὁ Μικρὸς	Τ	Τ	Τ	εἶνε	Θέρος:
	ΤΤ	Τ	ΤΤ	εἶνε εἶνε	Χειμών:
	ΤΤΤ	ΤΤ	Τ	ς'	Ἔαρ:
	Τ	ΤΤ	ΤΤΤΤ	εἶνε εἶνε	
	Τ	ΤΤ	Τ	εἶνε	ΩΣ

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἐλευθέρας Χίου.

ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1879-1893)

Τόμοι 9 (οἱ ἑξῆς: ***5, 7, 15, 17, 18, 19, 20, 21, 23***) πρὸς φρ. 1 ἕκαστος καὶ ταχυδρομικῶς φρ. 1.10, διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν καὶ 1,30 διὰ τὸ Ἐξωτερικόν.

Τόμοι 10 οἱ ἑξῆς: ***1, 4, 8, 9, 11, 12, 14, 16, 22, 24***) πρὸς φρ. 2,50 ἕκαστος.

(Οἱ Τόμοι τῆς Α' Περιόδου 2ος, 3ος, 6ος, 10ος, 13ος ἐξηντλήθησαν.)

ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1894-1914)

Τόμοι 5: τῶν ἐτῶν 1894, 1895, 1896, 1897, 1898, ὧν ἕκαστος τιμᾶται: Ἄδετος φρ. 3—Χρυσόδ. φρ. 6. Διὰ τὰς ἐπαρχ. ἄδετος 3,50, χρυσ. 6,50 Διὰ τὸ ἐξωτερ. » 4.— » 7.—

Τόμοι 7: τῶν ἐτῶν 1899, 1900, 1901, 1902, 1903, 1904 καὶ 1905, ὧν ἕκαστος τιμᾶται ἐλεύθερος ταχ. τελῶν: Ἄδετος φρ. *7*—Χρυσόδετος φρ. *10*.

Τόμοι 9: τῶν ἐτῶν 1906 ἕως 1914, ὧν ἕκαστος τιμᾶται:

Ἄδετος φρ. *8*—Χρυσόδετος φρ. *10*.

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματ. Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 21

261. Μελπομένη (μέλπω, μένει.)—262. Πηνειὸς (πῖ, νῖ, ὃς.)—263. Ψαρᾶς - παρᾶς.

264. ΟΠΟΙΟΣ ΠΟΙΟΣ ΟΙΟΣ ΙΟΣ Σ — 265. ΑΓΗΣΙΛΑΟΣ - ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ (ΑΙΔιψός, ΑΓρΙνιον, ΑθΗνΑι, μάρΣιΠος, ΜνησΙκΛῆς, ΜασσαΛΙΑ, ἀγυιόπΑΙΣ, μακροχρΟνΙος, ΔωδεκάνησΣα.)

266. ΛΑΓΟΣ ΜΕΓΑΣ ΚΥΡΟΣ ΜΑΓΟΣ ΝΑΓΑΣ — 267. ΑΔΡΙΑΤΙΚΟΝ (Δανία, Ρίον, Ἰνδίαι, Τρία, καρδία, ὀκᾶ, νίτρον.)—268. Ἀρετῆς οἰκεῖον ἀδικίαν μισεῖν.—269. Τῆς παιδείας, αἱ μὲν ρίζαι πικραί, οἱ δὲ καρποὶ γλυκεῖς.—270. *Ἡ Ἑλλὰς προώρισται νὰ ζήσῃ* (ι ἔλ ἄσπρο - ὄρη - στενά - ζ' εἰς ἰ.)

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ

ὅσων αἱ λύσεις, ἀδιακρίτως φυλλαδίου ἐλήφθησαν ἀπὸ 22—28 Ἰουλίου

ΑΘΗΝΩΝ: Εἰρήνη Χαλικιοπούλου, Σπ. Σκαγδάλης, Ἰωάν. Α. Πελεκάνος, Δημ. Σπ. Π. Πετροπούλος, Δ. Θ. Κωνσταντινίδης, Κωνστ. Ι. Πιαλόγλου, Κωνστ. Πολυγένης, Λεων. Μαυροκορδᾶτος, Ἰω. Π. Μαυρογένης, Διον. Χ. Χρονόπουλος, Βασ. Γ. Τσακίρης, Ἀδαμαντία Τριανταφυλλίδου, Γ. Ε. Μανδρᾶς, Δημ. Ν. Παπαδόπουλος, Γεωργία Ἀθ. Βραχιώτου, Ἀγησ. Ἀθ. Βραχιώτης, Κούλα Α. Κονταρίνη, Κωνστ. Β. Καραβέλλος Αἴγ. Λεονάρδος, Σταμ. Γ. Γ., Δ. Ν. Ζαγανιάρης,
ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΗΣ: Κωνστ. Χρ. Ἐλασσώνας.
ΑΡΓΥΡΟΚΑΣΤΡΟΥ: Εὐαγ. Κώτσιας.
ΒΕΛΚΑΣ: Ἡρωΐς τῆς Λήμνου.
ΖΑΚΥΝΘΟΥ: Σπ. Λ. Μάμος.
ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ: Ἰωαν. Πρατσινάκης, Χ. Λιαπάκης.
ΙΘΑΚΗΣ: Γ. Π. Μαρούλης.
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Δημ. Νικ. Τσέλιος, Δημ. Παπαδόπουλος, Νικ. Π. Κουπανέλης, Δημ. Σ. Θεμελῆς, Γ. Δ. Δήμος.
ΚΑΒΑΛΛΑΣ: Στ. Ε. Ἀντούλας.
ΚΑΛΑΜΩΝ: Σπ. Ι. Γεωργιάδης, Μεσσηνιακὴ Ἀκτή.
ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Σοφὸς τοῦ Μέλλοντος, Μαρία Κ. Καμβύσα. Μαρία Λακκιώτου.
ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ: Ἀριστέα Μεταξᾶ.
ΚΗΦΙΣΣΙΑΣ: Ἰω. Μωραΐτης.
ΛΑΥΡΕΙΟΥ: Χρυσούλα Ἀθ. Νίτη, Ἀναστασία Ἀθ. Τσαμπελάκη, Αἰκατερίνη Δ. Λοιδωρίκη, Ἀδελφοὶ Γαλανοῦ, Ἰω. Βεργῆς.
ΜΕΣΣΗΝΗΣ: Γεώργ. Π. Κουξῆς.
ΝΑΥΠΛΙΟΥ: Ἀντ. Ν. Παβέλλας, Μιχ. Θ. Λύρας.
ΝΙΣΣΥΡΟΥ: Βασιλῆς τοῦ Θρύλλου.
ΠΑΤΡΩΝ: Παναγ. Σ. Καράπαλης.
ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Ἀχιλ. Ι. Λεωνταιανάκος, Π. Σ. Καστάνης, Δ. Σ. Χριστίδης. Γρ. Ι. Ἀρμυράντης.
ΠΡΕΒΕΖΗΣ: Παπάκι.
ΣΠΕΤΣΩΝ: Ψάρι τῆς Ξηρᾶς.
ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Ἰωαν. Π. Καρώνης, Μαρία Π. Καρώνη.
ΥΔΡΑΣ: Νικ. Ι. Βάτης, Δημ. Γ. Καλίτσας.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Ὅλων τῶν ἀνωτέρω τὰ ὀνόματα ἐτέθησαν εἰς τὴν κληρωτίδα καὶ ἐκληρώθησαν οἱ ἑξῆς δύο: ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ν. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ἐν Ἀθήναις καὶ ΣΠΥΡΙΔΩΝ Ι. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ ἐν Καλάμαις, οἱ ὁποῖοι ἐνεγράφησαν διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου.

Τύποις ΑΔΕΛΦΩΝ ΜΠΛΑΖΟΥΔΑΚΗ—Εὐριπίδου, 3 Ἀθῆναι.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ		Ἐξωτερικοῦ	
Ἐτησία	δρ. 8.—	Ἐτησία . . .	φρ. 10.—
Ἑξάμηνος . . .	» 4,50	Ἑξάμηνος . .	» 5,50
Τρίμηνος . . .	» 2,50	Τρίμηνος . .	» 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩι 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20

Διὰ τῶν Πρακτόρων Ἐσωτερ. λ. 10. Ἐξωτερ. λ. 15

Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 22ος *Ἐν Ἀθήναις, 8 Αὐγούστου 1915* *Ἔτος 37ον.—Ἀριθ. 36*

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΗΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'. (Συνέχεια)

— Λέτε νἄχουν τὸ λαχεῖο; ἠρώτησεν ὁ Ραούλ.

— Ποιὸς τὸ ξέρει! ἀπεκρίθη ὁ ἐπιστάτης· φαίνονται πολὺ ἥσυχοι καὶ ἴσως θὰ τὸ ἔχουν ἐξασφαλίσῃ...

Ἐν τῷ μεταξύ, ὁ ἀρχηγὸς ἐπλησίασε τοὺς Ἰνδοὺς ὡς τρία βήματα καὶ εἶπε:

— Ἔλ Μόρο, ξέρεις τί θέλομε... Θέλομε τὸ λαχεῖο ποῦ σὺ καὶ οἱ φίλοι σου τὸ κλέψατε αὐτοῦ τοῦ παιδιοῦ στὴν ταβέρνα τοῦ Ἄλτο. Δός μας το μὲ τὸ καλό!

Οἱ τρεῖς Ἰνδοὶ ἤρχισαν νὰ γελοῦν.

— Εἶσαι τρελλός, Καμπαλλέρο Πέδρο, εἶπεν ὁ ἕνας. Δὲν ξέρομε τί μᾶς λὲς οὔτε ἔχομε κανένα λαχεῖο.

— Πολὺ καλά. Τότε θὰ σᾶς ψάξωμε ὅλους.

— Μὲ τί δικαίωμα, ἠρώτησεν ὁ Ἰνδὸς ὑπερηφάνως; Δεῖξέ μας τὸ χαρτὶ ποῦ σὲ διατάζει νὰ μᾶς ψάξῃς ἢ νὰ μᾶς συλλάβῃς.

— Δὲν ἔχω νὰ σοῦ δείξω τίποτε! ἀπεκρίθη ὁ ἀστυνόμος, πλησιάζων τὸν Ἰνδόν.

— Τότε, εἶπεν αὐτός, βγάζω τὸ μαχαῖρί του, ὁ πρῶτος ποῦ θὰ μεγγίξῃ ξεκοιλιάζεται!

— Κ' ἐγώ, ὑπέλαβεν ὁ ἀστυνόμος, ἂν δὲν σταθῆς νὰ σὲ ψάξω, σοῦ τινάζω τὰ μυαλά.

Ἔγεινε σιωπή. Οἱ Ἰνδοί, μὲ τὰ μαχαίρια στὸ χέρι, ἀψηφοῦντες τὰ πιστόλια τῶν ἀστυνομικῶν, ἐπερίμεναν μὲ γαλήνην. Δὲν ἠκούετο, παρὰ ὁ θόρυβος τοῦ τρέχοντος τραίνου.

Τέλος, ὁ ἀρχηγὸς διέταξε:

— Ἐμπρός! ψάχτε τους!

Δύο χωροφύλακες ἐπροχώρησαν· ἀλλὰ μόλις ἔκαμαν ἕνα βῆμα, δύο μαχαίρια ἐκτοξευθέντα δι' ἀσφαλοῦς χειρὸς ὑπὸ τῶν Ἰνδῶν, ἐφυτεύθησαν, τὸ ἕνα εἰς τὸν τοῖχον τοῦ βαγονιοῦ, εἰς ἀπόστασιν ἑνὸς μόλις μέτρου ἀπὸ τὸν Ραούλ, τὸ δὲ ἄλλο εἰς τὴν κοιλίαν ἑνὸς τῶν χωροφυλάκων, ὁ ὁποῖος ἔπεσε πλέων εἰς τὸ αἷμά του.

Ἀμέσως ἀντήχησαν πολυάριθμοι πυροβολισμοί. Οἱ Ἰνδοὶ ἀνεπήδων ὡς τίγρεις, ἐχώνοντο κάτω ἀπὸ τοὺς πάγκους, ἔτρεχαν ἐδῶ κ' ἐκεῖ καὶ οὔτε μία σφαῖρα δὲν τοὺς ἐπέτυχεν. Ἡ θέσις των ὅμως ἦτον ἄσχημη. Διότι οἱ χωροφύλακες καὶ ὁ Δὸν Κάρλος ἐπροχώρουν ὀλίγον κατ' ὀλίγον, ἐξωθοῦντες καὶ περιορίζοντες τοὺς Ἰνδοὺς εἰς τὴν γωνίαν τοῦ βαγονίου, ὅπου μετ' ὀλίγον θὰ ἔμενον ἀκίνητοι καὶ εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἀστυνομικῶν.

Ἀλλ' ἐνῷ οὗτοι ἐθεώρουν τοὺς κλέπτας πιασμένους, ὁ Ἔλ Ἀγκίλα, μὲ θαυμαστὴν εὐκινησίαν, ἐπήδησεν ἐπάνω ἀπὸ τὰ κεφάλια των καὶ ἔτρεξε πρὸς τὴν θύραν τῆς ἐξόδου. Ὁ φύλαξ τοῦ βαγονιοῦ προσπαθεῖ νὰ τὸν ἐμποδίσῃ νὰ ἐξέλθῃ, ἀλλὰ πίπτει πληγωμένος ἀπὸ μίαν μαχαιριάν (*). Ἀντηχοῦν καὶ ὅλοι πυροβολισμοί, ἀλλὰ δὲν πληγώνεται ὁ Ἰνδός, ὁ ὁποῖος κατορθώνει νὰ φθάσῃ εἰς τὸν διάδρομον. Ὁ Ραοὺλ τὸν ἀκολουθεῖ ἐξ ἐνστίκτου, χωρὶς νὰ συλλογίζεται τὸν κίνδυνον ποῦ διατρέχει. Ὁ ἀρχηγὸς φωνάζει ἀμέσως εἰς τοὺς ἄνδρας του:

— Ἀφίστε τοὺς ἄλλους!

«Ἀμέσως ἀντήχησαν πολυάριθμοι πυροβολισμοί...» (Σελ. 285 στ. γ')

(*) Ἴδε εἰκόνα προηγ. φύλλου, σελ. 278.